

DE MOEIAL

V.U. Peter de Koning
adres: Jozef Voetlaan 30, 2100 Deurne.
redactie: Gebouw Y', Pleinlaan 2, 1050 BXL.

Abonneementen: 150 fr. of 500 fr. op rek. nr. 001-1385975-49.
met vermelding naam en adres.

Sociale Raad: iedereen tevreden

Het heeft lang geduurd maar uiteindelijk is het zo ver, het circus is weer in de stad. De grote tent kreeg haar vertrouwde plaats in het middelpunt van de belangstelling en alleen over de standplaats van de beestenwagens heerste nog wat onzekerheid. Of dit hele verhaal in V.U.B.-termen omgezet: de Sociale Raad is weer geïnstalleerd.

Het waren allemaal stralende gezichten die donderdag 21 februari de vergaderzaal van gebouw M betraden om de eerste vergadering van de Sociale Raad bij te wonen, net kinderen op een *verjaardagsfeestje*. Nadat iedereen een "zitje" aan de in een driehoek opgestelde tafels had verworven opende rektor Steenhout officieel de vergadering, sprak een plechtig welkomwoord en deed een goedbedoelde poging om de effectieve en de plaatsvervangende raadsleden voor te stellen. Dit alles liep echter niet steeds van een leien dakje maar S.O.R.-secretaris Soetens (let op het stafrijm), die naast de rektor zat, speelde handig voor souffleur. Daarop werd overgegaan tot de dagorde: het uitdelen van functies.

Het gerucht deed al een paar dagen de ronde: S.O.R.-voorzitter Erwin De Clerck zou vanwege studie- en andere redenen zich niet meer kandidaat stellen voor een nieuw mandaat. Het wakte dan ook weinig verbazing dat hij Eric Goubin, vorig jaar ondervoorzitter, als zijn kandidaat-opvolger voorstelde. Tegen deze kandidatuur werd van gener zijde bezwaar geuit en Eric Goubin werd unaniem tot nieuwe voorzitter gekozen. Voor Goubin, student 2de lic. Kommunikatie Wetenschappen en in de Sociale Raad afgevaardigde van de rektor, is het voorzitterschap de voorlopige bekroning van een blitz-carrière in de Sociale Raad waarin hij pas sinds vorig jaar zetelt. Verder is Eric Goubin nog goed bekend bij de Raad van Beheer (hij was er in '84 studentenaf-

gevaardigde voor de fakulteit Letteren en Wijsbegeerte) en er verschenen publikaties van zijn hand in De Morgen en tot voor kort ook hier in De Moeial.

Toen het applaus was uitgeluid feliciteerde rektor Steenhout de nieuwe voorzitter, stond hem bereidwillig zijn plaats aan het hoofd van de tafel af en verweeden diskreet naar andere oorden. Omdat er geen kandidaten waren voor het ambt van ondervoorzitter vroeg Goubin aan Benny Carlé om zich kandidaat te stellen; ook hij werd eenstemmig verkozen. Carlé was vorig jaar S.O.R.-afge-

vaardigde voor B.S.G. en zetelt dit jaar als verkozen van de Sociale Lijst.

Weer een applaus verder werd overgegaan tot het verdelen van de taken in werkgroepen en commissies. Dit was slechts een formaliteit want de daag voordien waren in een speciale werkvergadering alle afspraken reeds gemaakt, geen problemen dus. Bovendien waren er genoeg plaatsjes vrij opdat ieder S.O.R.-lid minstens in één commissie of werkgroep kan opereren. Besluit: iede-

Vervolg op pag. 2

Kultuur doet het kalm aan

In januari heeft de dienst Kultuur vrijwel geen evenementen ingericht. Is dit het gevolg van een tijdelijke terughoudendheid of van een diepere malaise?

"Januari is altijd een stille maand voor ons," zegt Willem Elias, het hoofd van de dienst. "We gaan er van uit dat de studenten, nu ze geplaagd worden door de partiële examens, minder tijd hebben om de activiteiten bij te wonen. Daarom zijn oktober, november en december topmaanden voor de dienst Kultuur. Komt daarbij dat een kalme periode meer dan welkom is voor ons budget. Wij moeten rondkomen met een zeer bescheiden toelage (nvdz: een paar honderdduizend frank). Bovendien zijn onze twee grafici de hele maand afwezig geweest. En dan wil ik daar nog aan toevoegen dat ik de nodige reserves heb tegen het organiseren van evenementen bij vriesweer. Ik heb daar teleurstellende ervaringen mee."

Ondanks het goede werk dat de dienst verricht, kan men moeilijk beweren dat er veel

originaliteit aan de dag wordt gelegd bij de keuze van de acts. In het activiteitenverslag 1983 van de dienst kan men lezen: "De dienst Kultuur is niet meer weg te denken uit het Vlaamse Culturele wereldje, inzonderheid wat Brussel betreft. Het heeft een eigenheid, een specificiteit gekregen." Met die specificiteit valt het nogal mee. Filmfestivals worden stevast overgenomen van De Andere Film, andere acts van andere culturele organisaties. Willem Elias: "Luister eens. Eigenlijk moeten wij niks origineels brengen. Het is de doelstelling van de dienst Kultuur om zichzelf op te heffen. Het is onze taak om in Brussel culturele organisaties en geïnteresseerden samen te brengen, en dan logistieke steun te verlenen. Wij hebben trouwens niet genoeg personeelsleden om eigen evenementen op het getouw te zetten. Bij De Andere Film kan men desnoods dagen aan een stuk naar Duitsland telefoneren om een film te vinden. Dat kunnen wij hier niet."

Het is een veelgehoorde klacht. Uit het Activiteitenverslag 1983: "Vandaar dat niettegenstaande alle inspanningen het soms toch eens gebeurt dat er een coördinatiefoutje het goed verloop komt verstoren. Gebrek aan personeel speelt hier ook een grote rol." De dienst Kultuur telt nochtans negen vaste personeelsleden. Willem Elias: "Ah ja?" Drie half-timers, drie BTK'ers en drie gewetensbezwaarden. Willem Elias: "Wel, men moet er rekening mee houden dat van die negen er voorlopig slechts twee kunnen programmeren."

Hoe dan te verklaren dat een van die programmeurs wordt opgezaagd met het maken van de Kultuurkrant, terwijl de dienst over twee grafici beschikt? De jongen in kwestie heeft uiteraard de handen vol en heeft het zaakje in looppas af, met als resultaat dat de Kultuurkrant de laatste maanden van een bedroevend niveau is, zonder enige in-

Vervolg op pag. 7

Inhoud

Blz.2: De kopstukken van de Sociale Raad. Een debat met Erwin De Clerck, Eric Goubin en Benny Carlé over de toekomst van de Sociale Raad.

Blz.3: Verslagen over de elektrische wagentjes en de maand van de dans. Een interview met de inrichters van Danspas.

Op blz.4 de Kultuurkrant.

Blz.5: Een paginagroot verslag van het boek van de studiering Vrij Onderzoek: De verlichte leegte.

Blz.6: A man called Boon. Rising star Emmanuel Boon, pas verkozen in de Sociale Raad kon niet aan een interview ontsnappen. Ook de rubriek Unief(v)erseel, berichten uit Leuven en Gent.

Blz.7: Staaltjes van het optreden van de Brusselse politie en een commentaar op de Operatie Overleven. Ook Open Tribune.

Op blz.8 de traditionele aankondigingen.

Lokaal!

Stel U voor!
De Moeial heeft zijn intrek genomen in het nieuwe lokaal. Het is gelegen in gebouw Y' en heeft uitzicht op het gezondheidscentrum. Voorlopig is iedereen nog welkom, als de elementaire regels van het fatsoen gerespecteerd worden, tenminste. Het telefoonnummer is 641.23.29, en met wat meeval krijgt U iemand van De Moeial te pakken. Raadpleeg wel eerst uw dokter.

De S.O.R.-kopstukken

“De Sociale Sektor zou niet mogen bestaan”

Voor wie het nu nog niet zou weten: de Sociale Raad zit weer in het zadel. Dit leek ons de gunstige gelegenheid om eens met de S.O.R.-kopstukken te praten. Het werd echter meer dan een interview; het werd een echte discussie tussen Benny Carlé, de nieuwe ondervoorzitter, Erwin De Clerck, oud-voorzitter, en Eric Goubin, de nieuwe voorzitter.

Moelal: Ik zou kunnen vragen wat de Sociale Raad eigenlijk is maar beter lijkt me te vragen wat de Sociale Raad is voor de studenten. Is het een machtsmiddel of is het een zoethoudertje?

Erwin: Ik zou zeggen dat de Sociale Raad wel een goed instrument is maar zeker geen machtsmiddel. Je moet bovendien steeds bedenken dat ook al is de typemachine heel goed je ook nog moet kunnen schrijven. De studenten die in de S.O.R. zitten moeten met de S.O.R. als instrument kunnen omgaan. Studenten die in de Sociale Raad zitten moeten zich inzetten, moeten proberen er iets van te maken. Ze moeten echter ook kunnen rekenen op de achterban.

De Sociale Raad is een grote delegatie binnen de V.U.B.-structuren. Haar macht wordt echter gestopt door de Raad van Beheer. Alleen als de S.O.R.-leden beschikken over een sterke, actieve achterban die wil staken of gebouwen bezetten, kunnen de grenzen die door de Raad van Beheer worden opgelegd, verlegd worden.

Momenteel kan men zeggen dat de Sociale Raad door de V.U.B.-overheden wel getolereerd wordt maar dat ze geen grote beslisingskracht heeft. Neem nu als voorbeeld de zaak met het Gezondheidscentrum. Verleden jaar weigerde de S.O.R. nog geld te geven aan het gezondheidscentrum maar de Raad van Beheer maakte de beslissing ongedaan. Was er toen een militante achterban geweest dan zou dit nooit gebeurd zijn.

Eric: De macht op de V.U.B. ligt in gebouw M. De Sociale Raad kan, ook al ligt de beslissingsmacht bij de Raad van Beheer, steeds proberen een tegenmacht te vormen op gebied van sociale zaken. Voordeel van de S.O.R. is dat er geen profiten in zetelen zoals in de andere raden. De student zit dus niet in de situatie van "ondergeschikte" gewrongen.

Financieel is de S.O.R. dus wel gelimiteerd maar dit kan ook langs een positieve zijde bekeken worden; door de gelimiteerde financiën wordt men verplicht aan een goed beheer te doen. Ik denk trouwens wel dat de S.O.R. een machtsmiddel kan zijn.

Erwin: Ja, de student kan er zijn mening zeggen en zich kwaad maken. Maar de rektor stuurt toch zijn afgevaardigde of zijn kat. Het is zijn plaatsvervangende (n.v.d.r. Eric is de afgevaardigde van rektor Steenhout) die de meppen van de andere studenten opvangt. Een punchbal.

Eric: Ik voel me toch zo niet.

Benny: Volgens mij heeft de S.O.R. twee belangrijke bevoegdheden: aan de ene zijde voert de Raad het beheer over de sociale Sektor maar aan de andere kant moet ze ook de sociale belangen van de student verdedigen. De Sociale Raad moet een drukkingsmiddel zijn.

En inderdaad in de S.O.R. is er niet de tegenstelling professor-student zoals ondermeer in de fakulteitsraden.

Eric: Het is juist daarom dat ik nu uit de fakultaire raad van Letteren en Wijsbegeerte ga stappen. Door de interne ruzie en tweespalt in de sekte Kommunitatie Wetenschappen kan ik er mijn mond niet meer open doen. Als ik tegen de mening van de ene prof in ga is het net of ik partij kies voor het andere kamp en vice versa. Dat heb je niet in de Sociale Raad.

Benny: Ik zie toch wel positieve veranderingen in de S.O.R. Vijf jaar geleden was het onmogelijk dat een student voorzitter werd. Nu is de S.O.R. bijna helemaal in studentenhanden.

Erwin: Ik zie dat niet helemaal positief. Nu dragen de studenten naar de buitenwereld toe de verantwoordelijkheid, maar achter de schermen heeft de Raad van Beheer de touwtjes in handen. Neem nu de prijs van een maaltijdticket. De S.O.R. kan die prijs niet bepalen omdat een groot deel van prijs personeelskosten zijn en de Sociale Raad heeft geen inspraak in het personeelsbeleid.

Eric: Dan moet de student de keuze maken Doe je mee met de raad (ook al is haar macht beperkt) of doe je niet mee. Ik kan dus niet bij de Marxistisch-Leninistische Beweging of bij de Aktief Linkse Studenten aansluiten, 's avonds wat in de Plug hangen en zeggen hoe erg het allemaal wel is. Ik zit liever in de raden en probeer toch iets te bereiken.

In feite is het mijn overtuiging dat de Sociale Sektor niet zou mogen bestaan. Het is de maatschappij die er voor moet zorgen dat de studenten onafhankelijk zijn. Het is niet de taak van de universiteit om de studenten goedkope maaltijden, goedkoop onderdak enz. te verschaffen, dat is de taak van de maatschappij.

Moelal: Als de Sociale Raad dan toch een zekere macht heeft, waarom duurde het dan drie stemronden vooraleer het kworum bij de S.O.R.-verkiezingen behaald werd? De student gelooft er blijkbaar niet meer in of ze zijn niet meer geïnteresseerd.

Eric: Voor mij is de eerste oorzaak van de desinteresse: het niet geïnformeerd zijn. De student wordt overrompeld door de vele verkiezingen maar door gebrek aan informatie kent hij de verschillende raden en dus ook het nut van de verschillende verkiezingen niet. Door het gebrek aan informatie ontstaat er een algemene vervreemding. Een vervreemding tussen de S.O.R. en de studenten, tussen de S.O.R. en de

Links: Eric Goubin; rechts: Benny Carlé.

sociale sektor, maar ook een vervreemding tussen de studenten en de studenten in de Sociale Raad.

Erwin: Dit is weer de vraag van de kip en het ei. Wat was er eerst: de vervreemding of het gebrek aan informatie. Er is nog nooit zoveel informatie over de S.O.R. geweest als dit jaar, denk maar aan de berichten in de Moelal, maar vroeger toen er minder informatie was, werd het kworum wel in de eerste stemronde gehaald en dit jaar, juist nu er veel informatie over de S.O.R. is, waren drie stembeurten nodig.

Eric: Er zijn zoveel raden. Zelfs met de informatie ziet de student het bos niet meer door de bomen.

Erwin: De mentaliteit is gewoon veranderd.

Eric: Vroeger was er meer gevoeligheid bij de studenten, bijvoorbeeld gevoeligheid op financieel vlak zoals bij de akties om de 10 000 in '79. Die gevoeligheid ebt nu weg.

Benny: De vervreemding is niet veroorzaakt door de Sociale Raad maar de Sociale Raad moet er wel iets tegen doen. De vervreemding is trouwens algemeen. Dat merk ik ook bijvoorbeeld bij B.S.G. De 10 000 strijd was de laatste echte studentenaktie. Nu is er gewoon geen interesse meer voor zulke zaken.

Eric: Het is ook een feit dat de inspraak op de V.U.B. geïnstitutionaliseerd is met het gevolg dat als je iets wil bereiken dit maanden kan duren. Dit werkt zeker niet stimulerend om aan iets te beginnen. Ik geef als voorbeeld de affaire in de Germaanse met de professoren Van Vreckem en Goyvaerts (n.v.d.r.: lees de Moelal nr. 1, jaargang 2 nog eens na). De hele zaak sleept al van oktober aan terwijl de beschuldigingen tegen beide heren nochtans niet van de minste zijn.

Erwin: Alles lang laten duren is een systeem geworden. Alles dood laten bloeden is een efficiënte strategie.

Eric: Je kan het een pacifikatiesysteem noemen.

Moelal: Kan je dan niet beter op nationaal niveau werken?

Eric: Dat is zo.

Erwin: Ik vind dat je bij de basis moet beginnen. Je moet beginnen met de studenten te emanciperen. Als alle studenten aan één koord trekken kan je iets op regeringsvlak verkrijgen. De mening van 6000 intellectuelen is niet te verwaarlozen.

Benny: Een belangrijk voordeel aan de S.O.R. is dat je er makkelijk toegang tot informatie hebt. Ik geef het voorbeeld van het Arrest van de Raad van State. Op de V.U.B. kwamen we heel vlug aan informatie door de Sociale Raad en het rektorat. Op de R.U.G. duurde het veel langer om informatie te vergaren. Het was de Gentse V.V.S. (de studentenvakbond) die haar informatie bij politici moest halen.

Eric: De V.U.B. is een jonge univ. Er zijn nog veel jonge assistenten die wel nog iets overgehouden hebben van mei '68...

Erwin: ...een foto-album...

Een derde prioriteit is de rationalisatie van de Vubtiek. Het is onbegrijpelijk dat een winkel met zo'n monopoliepositie, geen winstkanmaken.

Het vierde punt van de beleidsoptie is het verbeteren van de infrastructuur te Jette en de centralisatie van de gebouwen daar.

Benny: Ik sta dus totaal achter dit programma. Ik wil er wel iets aan toevoegen. Dit jaar zou terug moeten gestreefd worden naar een koordinatie van alle studentenorganisaties om zo een totaal rendement van al die organisaties te bekomen. Dit past trouwens in het streven naar meer basisdemokratie.

Moelal: En hoe evalueert de oud-voorzitter deze beleidsopties?

Erwin: Ik sta natuurlijk volledig achter de ideeën maar ik zie de realisatie er van wel sceptisch tegemoet. Voor zulke verwezelijkingen is er te weinig steun van de achterban. De eerste maand belooft iedereen je volledige medewerking maar nadien kom je meer en meer alleen te staan. Dit wil niet zeggen dat je er niet meer in moet geloven want de dag dat een persoon, die er niet meer in gelooft, S.O.R.-voorzitter wordt dan is dit het einde van de Sociale Raad. Vol

Sociale Raad

Vervolg van Pagina 1.

reën benoemd, iedereen gelukkig. Men kon nu eindelijk allemaal voor zichzelf applaudiseren.

Toen was het ogenblik voor de verse voorzitter (weer zo'n toffe alliteratie!) aangebroken om in zijn maiden-speech het beleid voor het komende jaar uit te stippen. Taktisch was de speech goed geplaatst want indien hij z'n uiteenzetting gedaan had voor de stemming dan had, zo vernamen we achteraf, Alain Isaac van de A.L.S. zeker tegen hem gestemd.

De inhoud van de toespraak nu. Eerst

drukte Eric Goubin zijn bezorgdheid uit over het feit dat ditmaal drie stemronden nodig waren vooraleer het kworum bereikt werd. Dit duidt op een misschien niet onbegrijpelijke desinteresse vanwege de studenten tegenover de S.O.R., hetgeen volgens de spreker alleen maar kan tegengegaan worden door de Sociale Raad meer open te maken voor de gewone student.

Prioriteiten op de agenda van 1985 zullen voor de tandem Goubin-Carlé zijn: het saneren van de Vubtiek - d.w.z. zorgen dat hij in prive-handen valt - en zorgen voor wat studentvriendelijke infrastructuur (o.a. wat betreft sportgelegenheden en cultuurkafé) in Jette. Verder zou ook dit jaar getracht worden binnen het budget van 220 miljoen te blijven. Na de vergadering vertelde Eric Goubin ons echter dat de begroting bijvoorbeeld met 1 symbolische frank deficit bij de Raad van Beheer zou kunnen worden ingediend om zo het te beperkte budget aan de kaak te stellen. Als besluit drukte de voorzitter zijn hoop uit dat iedereen zou meewerken om bovenstaande punten te verwezenlijken. Waarop iedereen glunderend op-en-neer knikte.

Hierop werd de vergadering gesloten wat niet betekende dat het er voor de aanwezigen reeds op zat. Broodjes en drank werden bovengehaald en iedereen kon iedereen feliciteren en schouderklopjes geven. Eric en Benny omdat ze respectievelijk tot voorzitter en ondervoorzitter gekozen waren en de stemgerechtigden leden omdat ze zo'n verstandige keuze gemaakt hadden. Onder tussen trachtte T.O.'s tegenpaus Leo I aan alles en iedereen een exemplaar van het pas door Vrij Onderzoek uitgegeven boek "De Verlichte Leegte" te slijpen. Leo was zelf bereid de verkochte boeken te signeren hoewel hij niets maar dan ook niets uit te staan heeft met de redactionele inhoud. Kwestie dat je naam wat in die kringen circuleert. Sorge Lovens

Erwin De Clerck.

Ook deze wagen toetert

Menigeen heeft ze al gezien die blauwe matchboxachtige autootjes die langs de gebouwen K en Z geparkeerd staan. Moelial voelde zich verantwoordelijk om een tipje van de mysterieuze sluter die rond deze vehikels hangt op te lichten. Zodoende werd er een reporter op af gestuurd. Hij begaf zich in het rijk der techniek: "Het technisch Labo", een wirwar van draadjes, vreemde machines en weerstanden. Daar had hij een kort gesprek met een vriendelijke maar echter druk bezig zijnde man. Hij gaf een uitleg omtrent deze karretjes, hij beperkte zich echter tot technische details waar onze plenter maar echter niet technisch geschoolde reporter noch kop noch staart aan kreeg. Geen nood echter, een zekere Heer Latère gaf meer uitleg, zodat dit artikel in zijn huidige vorm kon verschijnen.

De autootjes, die momenteel op Flanders Technologie prijken, zijn het resultaat van het "Brussels Electric Vehicle Experiment". Dit experiment beoogt in de toekomst een uitleensysteem te bouwen, welk de mogelijkheid creëert om de vervuulende lawaaiige benzinemotor uit de hoofdstad te bannen. Rekening houdend dat elektriciteit uit verschillende bronnen kan opgewekt worden zou dit eveneens meer onafhankelijkheid van de OPEC-landen impliceren.

Om dit concreet uit te werken werd volgend plan uitgedokterd:

In de stad, waar zo goed als niemand gehuust is, stations moeten opgericht worden. Door middel van een kaart, met een gelijkaardige vorm als de huidige bankkaart, kan de cliënt de computer raadplegen omtrent de parkeermogelijkheden in de stad en de plaatsen waar eventueel het accu opgeladen worden. De computer vraagt aan de klant volgende gegevens: geplande reisweg en het gewenste vervoermiddel, een 3 of 5 persoonswagen of een lichte bestelwagen.

Het onderzoek welk gepaard gaat met dit project is gesplitst in 2: Het ETEC en de ESP. De ESP houdt zich bezig met uitbatingproblematiek van deze autootjes. Het gaat dan in de richting van al dan niet openbare firma of niet. ETEC houdt zich bezig met de technische kant van de zaak. Zij zijn er in geslaagd het project commercieel aantrekkelijk te maken door het volgende te realiseren: "Een volledig platgedragen accu kan tegenwoordig in een kwartiertje opgeladen worden". De kostprijs

van zo'n voertuig is tegenwoordig niet hoger dan een gemiddeld met 1300 CC motor uitgeruste auto.

Of dit project iets zal worden hangt volledig af van de politieke wil. Dit lovenswaardig initiatief, welk de milieubewuste lezer wel zal bevallen, wordt gesteund door het Ministerie van Economische zaken, het Ministerie van Brusselse Streekeconomie en de VUB.

Robert P.

Alternatieve scheurders: hier uw milieuvriendelijke droom

Jobstudent in '85

Van de jobdienst kregen we volgend bericht omtrent het statuut van jobstudent. Het is slechts een algemene schets maar wie meer en specifieke inlichtingen wenst kan steeds terecht bij Jobdienst-V.U.B. gebouw Y, telefoon 02/641.23.16.

STUDIETOELAGEN

In praktijk worden jouw inkomsten NIET bij die van je ouders geteld voor de berekening van de studietoelagen.

KINDERBIJSLAG

Hoeveel je verdient speelt hierbij geen rol, er bestaat geen financiële maximumgrens. Je mag dus bijvoorbeeld gerust 150 duizend frank verdienen zonder dat er aan je kinderbijslag wordt geroerd. Tijdens de vakantie mag je daarenboven voltijds werken. Tijdens het academiejaar echter mag je maximum 79 uur per maand werken.

LOON

Bruto-loon
- R.S.Z. (Rijks Sociale zekerheid)
Bruto-belastbaar loon
= bedrijfsvoorheffing (een rechtstreeks op het loon ingehouden belasting)

Netto-loon

De R.S.Z.-inhouding valt echter weg als je maximum 2 uur per dag werkt of als je maximum 1 maand werkt in de periode juli-augustus-september en indien er nog geen R.S.Z. op uw loon werd ingehouden sinds het begin van het academiejaar. Nog twee opmerkingen. Zeer veel werkgevers houden geen bedrijfsvoorheffing in op het loon indien het om studentenarbeid gaat. In praktijk komt het dus dikwijls voor dat je netto-loon gelijk is aan je bruto-loon.

FISKAAL TEN LASTE

Om fiscaal ten laste van je ouders te blijven mag je maximum 75 000 BF. bruto-belastbaar verdienen in 1985 (van 01/01/1985 tot 31/12/1985)

Bruto-belastbaar = bruto-loon - R.S.Z.

1. Je maakt dus een optelsom van alle officiële bruto-lonen die je ontvangen hebt tussen 01/01/1985 en 31/12/1985.

2. Van deze som trek je het totaal van de ingehouden R.S.Z. af.

Werd er geen R.S.Z. op het bruto-loon ingehouden dan dien je dus niets af te trekken. 3. a. Is het verschil minder dan 75 000 BF. dan blijf je fiscaal ten laste van je ouders.

b. Is het verschil groter dan 75 000 BF., dan kunnen je ouders je niet meer aftrekken als kind ten laste en zullen ze meer belastingen moeten betalen.

VERMINDERING VOOR KINDEREN TEN LASTE

Voor één kind: van 7.200 tot 8.000 frank
Twee kinderen: van 16.625 tot 19.500
Drie kinderen: van 35.800 tot 44.000
Vier kinderen: van 71.100 tot 90.000
Vijf kinderen: van 112.400 tot 144.000
Zes kinderen: van 153.700 tot 198.000
Zeven en meer: vermindering van 252.000 plus 54.000 per kind vanaf het achtste.

Voorbeeld: gezin met drie kinderen ten laste, één kind heeft meer verdiend dan 75000 BF. bruto-belastbaar.

Aftrek drie kinderen ten laste: min. 35.800 en max. 44.000
Aftrek twee kinderen ten laste: min. 16.625 en max. 19.500
Je ouders dienen meer te betalen: min. 19.175 en max. 24.500

ZELF BELASTINGEN BETALEN

Indien je in 1985 dus meer dan 75 000 BF. bruto-belastbaar hebt verdiend, ben je niet meer fiscaal aftrekbaar als kind ten laste. Zelf dien je echter nog geen belastingen te betalen op je inkomsten; dat ben je pas verplicht wanneer je meer dan 125 000 BF. bruto-belastbaar hebt verdiend.

Indien je dus minder hebt verdiend en er werd bedrijfsvoorheffing (=belasting) op je loon ingehouden dan kan je deze terugvorderen door in 1986 op eigen naam een belastingaangifte te doen.

Danspas: een pas vooruit?

Het hele gebeuren is voorbij. Het project Danspas, georganiseerd door de eerste licentie socio-culturele agogiek, heeft gedurende de hele maand februari als een sluier over de kampus gehangen. Voor Vlaanderen was deze gebeurtenis belangrijk genoeg opdat de pers er ruime aandacht aan zou schenken, voor de V.U.B.-student is echter meer nodig om uit zijn kot te komen. Op enkele activiteiten na was de opkomst van studenten vrij pover. Tot zover dat bij sommige workshops de deelnemers op het laatste ogenblik er bij de haren moesten bigesleurd worden. Andere, meer spektakulaire evenementen, zoals het buikdansende en Zuilenveld door Piramide op de punt, trokken gelukkig meer publiek aan. Een door de V.U.B.-er gemiste kans? Een teleurstelling voor de initiatiefnemers? Met enkele van die organisatoren hadden we een evaluatief gesprek.

Moelial: Er kan misschien iemand beginnen met te vertellen wie en wat er achter het project zat.

Danspas: De hele maand van de dans werd georganiseerd door de eerste licentie socio-culturele agogiek. Het is trouwens de eerste keer dat zo iets georganiseerd werd. Vorig jaar was er wel iets min of meer gelijkaardig, nl. de maand van de erotiek, dat ook door agogiekstudenten georganiseerd werd maar het verschil zit hem erin dat de maand van de Dans past in het kader van de kolleges, het is een verplichte oefening, terwijl de maand van de erotiek op een vrijwillige basis rustte.

Moelial: Als het een soort oefening was, waren de studenten dan vrij het thema te kiezen?

Danspas: Neen, het thema "dans" hebben we niet zelf gekozen. Het zit zo: vorig jaar hebben we rond "dans" een theoretische oefening gekregen. De maand van de Dans is gewoon de praktische uitwerking ervan. Het heeft ons bovendien veel bijgebracht. Zaken zoals het contacteren en programmeren van artiesten of het organiseren van evenementen, met alle moeilijkheden vandien. Dit zijn allemaal activiteiten die onze voorgangers, agogiekstudenten, nooit zelf aan den lijve hebben ondervonden.

Moelial: Het hele gebeuren deed ons wel sterk denken aan het vorig jaar in Leuven georganiseerde "klapstuc" (ook een dansfestival). Met begon al met jullie affiche die merkwuurde gelijkenissen vertoont met die van "klapstuc".

Danspas: Dit is ons nog al eens gezegd maar er is echt geen verband. "Klapstuc" was louter een festival. Er waren alleen dansvoorstellingen geprogrammeerd terwijl bij Danspas ook veel aandacht ging naar het educatieve, naar de workshop. Onze affiche was zeker origineel, ze werd gekozen uit een tiental ontwerpen.

Moelial: Een ander onderwerp, hoe zat het op financieel vlak. Was het project zelfbedruipend?

Danspas: Het was inderdaad de bedoeling dat alles zelfbedruipend zou zijn maar dat was te optimistisch. Doordat het publiek het op sommige dagen liet afweten is er jammer genoeg verlies gemaakt. Maar we hebben vooraf subsidies aangevraagd en de kans is groot dat de Vlaamse Gemeenschap het deficit bijpast.

Moelial: Jullie hebben het niet allemaal alleen georganiseerd. Dienst Kultur en het Centrum voor Permanente Vorming hebben wel geholpen.

Danspas: Die hulp van beide diensten was vooral van logistieke aard. Dienst Kultur liet ons bijvoorbeeld haar lokalen, telefoon en technisch materiaal gebruiken. Er waren wel enkele organisatiefouten. Zo bleek op 6 februari dat zowel Danspas als Dienst Kultur Aula QA voor twee verschillende acts (Baron Grijs en het Vlaams Kamerorkest) gereserveerd hadden. Baron Grijs is dan maar opgetreden in Y.

Moelial: "Dans" is een woord met een duidelijke elitaire klank. Verklaart dit waarom er zo weinig publiek van de V.U.B. zelf was?

Danspas: Met ons project wilden we juist die elitaire aura die rond "Dans" hangt wegwerken. De workshops waren bedoeld om de studenten met het fenomeen "dans" vertrouwd te maken. Jammer genoeg oefenden ze weinig aantrekkingskracht uit op de studenten. Dit hadden we wel wat voorzien en daarom was er van meet af aan ook gemikt op mensen van buiten de universiteit. Zo was er het rolstoel dansen, het dansen voor bejaarden en de activiteiten met kinderen. Wat ik niet begrijp is hoe afwisselend de opkomst soms was. Voor Ines Verhoye met "Noce" was er veel minder volk dan voor "Zuilenveld" van piramide op het punt terwijl Verhoye toch een grote naam is. Misschien hadden veel mensen haar reeds gezien in de Beursschouwburg. Moelial: Buikdanseres Aziza had wel veel succes. Mij deed de voorstelling echter meer denken aan het flauwe afkooksel dat

toeristen in Noord-Afrika 's avonds na een dag rond het zwembad, in de hotelbar voorgeschoteld krijgen dan echte buikdans.

Danspas: Zo ziet het Aziza zelf wel niet. Maar als je bedoelt dat we Aziza enkel geprogrammeerd hadden vanwege de grote belangstelling voor zulke onderwerpen dan moet ik je tegenspreken. Het is Aziza zelf die voorgesteld heeft een voorstelling te geven. We hadden haar oorspronkelijk alleen gevraagd om workshops te geven. Moelial: Komt er volgend jaar weer een project?

Danspas: Dit hangt niet meer van ons af. Dat is voor de studenten die volgend jaar in eerste licentie agogiek zitten.

Waarmee we het hoofdstuk "Danspas" afsluiten.

Vol

ZOEKERS

TE KOOP
HP 71 B (nov.84) met garantie
HP 41 C + quadram + X-Functions + kaart-lezer en kaarten
Prijs overeen te komen - Peter Langenakens
02/242.49.01

BRAEM EN VAN GOOL
(bekend imitator duo)
Do 7/3 Qc 20u
Prijs: 80/100
Org.:VRG/Kultuur

kultuurkrant

AKTIVITEITEN ACTIVITES

WOE. 6 MAART om 21 u
Kultuurkaffee Jette QKJ GRATIS

optreden van "CRO MAGNON"
Een jong kwintet dat melodieuze toegankelijke experimentele muziek speelt met invloeden uit jazz, folk, funk, minimal en klassieke muziek. De groep brengt een programma van eigen instrumentale composities, een eigen origineel concept dat niet zo dadelijk onder te brengen is in één of andere stijlrichting. Hun sound die soms als Amerikaanse soft-pop klinkt, dan weer lijkt te zwemen naar bv. "Country-Gazette"-toestanden. (Guy Lambrechts in Kick)

DO. 7 MAART om 21 u
Kultuurkaffee GRATIS

Marcel Van Thilt steelt de show!
Een avondvullend programma met grappen, sketches, kippen en d.j.'s Tuschinski Kapitein Zeppos en Max Alexander.

DI. 12 MAART om 21 u
Kultuurkaffee GRATIS GRATIS GRATIS

"Hoe lang is de weg?"
door Rita LOMMEE
In een regie van André Vermaerke en zich bewegend in een decor van Linda Salva zegt en speelt Rita Lommée op virtueuze wijze een selectie muziek, proza en cabaretteksten van diverse auteurs. Enkele namen: Hugo Claus, Freek De Jonge, Herman de Coninck, Patricia Laseo, L.P. Boon, Annie Schmidt, Ivo Michiels, Herman Van Veen, Willem Elschot, Simon Vinkenoog. Naast het vokale aspect is het ook visueel de moeite.

*pers free podium
dinsdag 12 maart
vanaf 9 u 30
QA*

WOE. 13 MAART om 21 u
Kultuurkaffee Jette QKJ GRATIS

optreden van WALTER H.K. TORE
"If I were to play commercial music, my head would explode", zegt de Harmonica King, Walter H.K. Tore. Zijn onnavolgbare harmonica en vokale stijl, gecombineerd met een meeslepende country-urban gitaarklank, plaatst hem tussen de origineelste hedendaagse bluesmuzikanten. Zijn unieke blues-sound maakte hem bekend in gans de U.S., en ook in Europa raakt hij steeds meer geliefd. Hij speelde met bekende bluesartiesten zoals Louisiana Red, Sonny Rhodes, Cool Papa, Wilbur Harrison, Lightnin' Hopkins, Sonny Terry, Frankie Lee, Mississippi Johnny Waters en Luther Tucker. Wie ietwat van blues kent, weet wat hij/zij mist als ze op dit enige optreden niet aanwezig kunnen zijn!

DO. 14 MAART om 21 u
Kultuurkaffee GRATIS WEEROM

optreden van het jazz-trio
Ronald Lecourt B keyboards
René Dossin B bas
Tom Bruno USA drums
Tom Bruno zagen we verleden maand al aan het werk in hetzelfde kultuurkaffee samen met Eddy Loosen. Bruno richtte "the New York City Artists Collectif" op, een politieke zelf-hulp-organisatie voor het creëren van creatieve degelijke omgeving en woonst. Hij speelde rond de wereld met music als Jaki Byard, Don Cherry, David Murray, Borah Bergmann, Burton Greene, Cecil Mc Bee, Ronald Lecourt en René Dossin maken allebei deel uit van BOCMO, the Belgian Open Creative Music Orchestra, opgericht door Eddy Loosen.

DI. 19 MAART om 21 u
Kultuurkaffee GRATIS

optreden van THE MINZ
The Minz telt 4 tot 6 leden en maakt al jaren (eigenzinnige) muziek. Pop, rock, cult-groep, underground muziek.
Commercialiteit is ver te zoeken, altijd verrassend nooit vervelend.

DO. 21 MAART om 21 u
kultuurkaffee eveneens gratis

optreden van Kloot Per W en groep voorprogramma The Wammer Jammers
Kloot Per W, bekend als gitarist van de ex-Employees, en van de nog recente hitgroep Polyphonic Size, heeft 4 muzikanten zond zich verzameld. Deze 5-koppige band brengt electro-pop-rock. Een dansbare volle sound, ambiance verzekerd.
Het kultuurkaffee swingt vanavond!

WOENSDAG 20 MAART om 17 u
Kultuurkaffee, GRATIS

De beruchte Nederlandse poët Simon Vinkenoog brengt eigen werk, zoals gewoonlijk.

*Mijn beste vrienden
hebben hun ogen
dicht, o je
maar kakelen
ho maar*

WOENSDAG 27 MAART om 21 u
Kultuurkaffee, GRATIS

"The History of The Residents"
Urendurende spetterende videoshow. Heden en verleden van de cultgroep 'The Residents' in beeld, live op de bus. Reeds vertoond in de Anclenne Belgique, met enkel Franstalige ondertitels. In het Kultuurkaffee, speciaal voor u de Nederlandstalige versie.

ZATERDAG 9 MAART
21 UUR

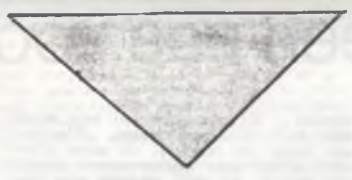
KUNSTEN

BEELDHOUWEN IN HET ATELIER 340

Sinds 1980 is een atelier voor beeldhouwen ingericht te Jette. Iedereen kan er terecht die interesse heeft voor alles wat met beeldhouwen te maken heeft, tevens richt het atelier zich tot jonge kunstenaars. Het atelier is open van maandag tot vrijdag van 19 tot 22 uur, en iedereen kan er terecht mits een maandelijkse bijdrage van 350 frank.
Er is een documentatiecentrum over de hedendaagse beeldhouwkunst ingericht met vele algemene werken over beeldhouwkunst, catalogi over tentoonstellingen, ... Tevens is er een foto- en diatheek.

Het Atelier 340 organiseert ieder jaar een belangrijke tentoonstelling.
Indien onze activiteiten u interesseren, neem dan contact op, telefoneer naar tel. 02/424 24 12 of spring eens binnen in het Atelier 340, Rivierendreef 340 te Jette.
Op 7, 8 en 9 maart worden open deur dagen georganiseerd, teneinde de realiteits van de twee laatste jaren aan het publiek bekend te maken.
Openingsuren : 7 en 8 maart : 17 tot 22u
9 maart : 11 tot 18u.

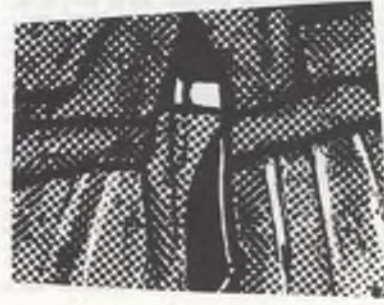
DAS

**kultuur
kaart
100.-**

DONDERDAG 28 MAART om 20u30
Auditorium Q VUB. Inkom 80-120-150.

Koncert : "Trio de Percussion de l'Ensemble Musique Nouvelle"
Hedendaagse muziek op vibrafoon, marimba, klokkenspel en andere slaginstrumenten. Het 'Trio de Percussion', samengesteld uit George Octors, Philippe Herr en Pierre Deboeck, vormt het fundament van het ensemble 'Musique Nouvelle', dat zich hoofdzakelijk wijdt aan de studie en het verspreiden van de hedendaagse muziek. Ze brengen muziek van : Karel Goeyvaerts, Steve Reich, J.L. Robert en P.C. Chagas.

ATELIERS

KREATIEVE ATELIERS.

- zeefdruk: ma. 19-22u en woe: 14-17u
- theater: ma. 19-22u
- kleurenfotografie: di. 19-22u
- keramiek: wo. 12-14u, 13-15u en 18-22u
- tekstielteknieken: wo. 19-22u
- glasteknieken: wo. 19-22u
- modeltekenen: do. 19-22u
- aquarel+olieverf: wo. 14-17u
- lay-out: di. 14-16u
- zwart-witfotografie: ma. 19-22u
- muziek: ma. 19-22u

Voor alle ateliers kan er nog steeds ingeschreven worden. Het spreekt echter vanzelf dat de toneel- en muziekworkshop meer een groepsaangelegenheid dan een individuele prestatie betreft, dus wat deze ateliers aangaat, kan, best eerst wat meer inlichtingen worden gevraagd.

De ateliers zeefdruk en lay-out kunnen prachtig gekombineerd worden. Studenten, kringen, fakulteiten of verenigingen kunnen in de lay-outkursus een affiche leren ontwerpen en in het zeefdrukatelier zelf onder begeleiding leren drukken.
Voor de ateliers aquarel en modeltekenen geldt hetzelfde.

Lidgeld: iedereen die deelneemt is verplicht een cultuurkaart te kopen (100 Fr die geldig is voor één academiejaar en die tal van andere voordelen biedt (afslag op alle activiteiten door de Dienst Cultuur georganiseerd). Verder dient een lidkaart gekocht te worden die recht geeft op 10 atelierbeurten.

- 150 fr voor studenten
- 200 fr voor personeel
- 500 fr voor doppers, derde leeftijd, studenten buiten de VUB, gewetensbezwaarden...
- 1000 fr voor derden

Als een kring, fakulteit of vereniging gebruik wil maken van de ateliers zeefdruk of lay-out moet er voor elke atelierebruiker 1 cultuurkaart gekocht worden en 1 lidkaart slechts per kring, fakulteit of vereniging. De kosten zelf, van het atelier dienen wel apart te worden betaald.
Inschrijvingen gebeuren op het sekretariaat van De Dienst Cultuur, liefst persoonlijk elke werkdag van 10-16u. Tel. 641.23.25 voor algemene inlichtingen. Specifieke inlichtingen bij de monitors zelf tijdens de atelieruren.

De verlichte leegte

Er zijn van die niet-alledaagse gebeurtenissen. Een boek, uitgegeven door Studiekring Vrij Onderzoek, bijvoorbeeld. In samenwerking met de Vereniging ter Verdediging van Persoon en Gezin (VVP) werden een tiental auteurs aangezocht. Zij benaderen de sektenproblematiek vanuit filosofisch, sociologisch, psychologisch, politiek-economisch en juridische hoek. Dat is een hele brok. Maar eerlijk verdeeld over tien is dit niet onoverkomelijk. Elke slimme bol over het eigen deelgebiedje. Dat gaat wel.

Twee onervaren Moelial recensenten omzeilden deze klip van 272 bladzijden. Zij merkten dat de eerste en laatste veertig bladzijden voor doorbijters is geschreven. Het middenstuk is van leesbaar tot uiterst interessant. Hieronder volgt het verslag van een rommelige 'pers'konferentie en de boekbespreking.

Persvoorstelling

Op donderdag 21 februari werd het boek "De Verlichte Leegte/Semi-religieuze bewegingen onder de loep" aan de pers voorgesteld. Nu ja, pers is veelgezegd, want de media waren nauwelijks vertegenwoordigd. Erik Goubin was er voor de Morgen, de Wereldomroep legde een interview vast op band en Johan Janssen (BRT-Radio) was er uit persoonlijke interesse, dus niet beroepshalve. De Moelial was natuurlijk ook van de partij en onze reputatie waarmakende lieten we de overvloedig aanwezige (sterke) drank en versnaperingen allerhande niet aan ons voorbijgaan.

Walter Vermander, eindredacteur van het boek, deed de introductie. De idee om een publicatie over sekten uit te geven leefde al geruime tijd bij Studiekring Vrij Onderzoek, aldus Vermander. Toen de Vereniging ter Verdediging van Persoon en Gezin (VVP) met ditzelfde idee bij V.O. kwam aankloppen, raakte het project definitief van grond. V.O. en VVP wisten een tiental bijdragen, van verschillende auteurs, bijeen te brengen.

Over het waarom van het boek zei Vermander dat V.O. altijd geïnteresseerd geweest is in tendenzen en stromingen die de persoonlijke vrijheid aan banden leggen. Vandaar een boek over 'sekten' of semi-religieuze bewegingen, die vandaag de dag nog minstens even actief zijn als in de jaren zestig. Hun werkmethode zijn echter grondig veranderd, waardoor men de (valse) indruk zou krijgen dat ze 'uit de mode' zijn.

Na Vermander kwamen de verschillende auteurs, althans degenen die aanwezig waren, aan het woord. Ze zetten het hoe en waarom van hun respectievelijke bijdragen sumier uiteen en beantwoordden vragen vanuit het publiek (de pers dus). Er werd o.a. de vraag gesteld waarom Vrijmettelarij niet aan bod kwam in het boek, waarop vrijdenker Leo Raymaekers (lid bureau V.O. en coördinator anti-Pauscomité) rechtsprong en uitriep dat een vrijmettelaar ten allen tijde alles in vraag kan stellen, zodat men hier niet kan spreken van een sekte. Walter Vermander wist ons nog een andere reden te geven: Vrijmettelarij zal het onderwerp zijn van het volgende boek van V.O., zodat het niet nodig was dit fenomeen in 'De Verlichte Leegte' te behandelen. Radio-journalist Johan Janssen bracht een discussie op gang omtrent de diepere drijfveren die iemand ertoe brengen zich aan te sluiten bij een sekte. De discussie groeide al snel uit tot een nogal onsamenvattende filosofische gedachtenwisseling, waarvan we U de inhoud besparen.

Toen de laatste flessen Martini en Whisky geleidigd waren, begaven we ons richting uitgang.

titel meekreeg: Sekten aan de driesprong van geïnstitutionaliseerde godsdienst, mystieke ervaring en mysterie-religie. Hij tracht het begrip 'sekte' te situeren binnen het kader van de geschiedenis der godsdiensten en de filosofie van de religie. Er wordt een overzicht gegeven van een aantal theologische en (godsdienst-)sociaalologische opvattingen over het verschijsel sekten (o.a. van Max Weber). Dethiers tekst is in een hoogdravende academische taal opgesteld, en aldus doorspekt met massa's 'uit de wijsbegeerte en de godsdienstfilosofie ontleende termen en begrippen, die voor een leek wellicht niet altijd even begrijpbaar zijn. Tenzij je over een filosofische encyclopedie beschikt natuurlijk.

ÉEN AANTAL BEWEGINGEN DOORGEELICHT

Johny Lenaerts en Marijke Degriek lichten in hun bijdrage zeven bewegingen door, met name Jehova's Getuigen, de Verenigingskerk, de Wereldwijde Kerk van God, de Stichting Internationale Gemeenschap voor Krishna-bewustzijn, School voor Filosofie, de Baghwan-beweging en de Scientology Kerk. Voor elke beweging worden achterevolgens geschetst: ontstaan en ontwikkeling, organisatie, leer, activiteiten en werking en werving in België. Tot slot wordt een beoordeling gegeven van de respectievelijke bewegingen.

De bijdrage van Lenaerts en Degriek is duidelijk, overzichtelijk en vooral boeiend. Ze verschaffen een concreet inzicht in een aantal bewegingen die doorgaans als sekten omschreven worden.

KRITIEK OP SEKTE-IDEËEN

Karla Bellemans haalt een aantal gangbare hypothesen aan over het toetredingsproces van sekteleiden, om alzo aan te tonen dat men bij veroordeeling van deze geloofssystemen vaak arbitraire criteria hanteert en ze onderzoekt een aantal centrale en aantrekkelijke thema's die mogelijk hebben bijgedragen tot het succes van de behandelde sekten. Ze doet dit aan de hand van de bevindingen van de filosofen From.

SEKTEN EN WERKELIJKHEIDSZIN

Deze bijdrage van Dr. Louis Van den Wijngaert is een kentheoretische studie naar de structuur van sekten en hun afwijkende werkelijkheidszin. Hij toont aan dat alle sekten, hoewel ideologisch verschillend, eenzelfde kenstructuur vertonen, en dit in tegenstelling met andere godsdiensten, groepen, enz. Vooral zijn behandeling van het onderscheid tussen een tweepolige structuur (bij sekten) en een 'normale' driepolige structuur is interessant. Een tweepolige structuur betekent dat er geen broep kan gedaan worden op een derde als getuige van de 'waarheid', zodat een nieuwe werkelijkheid kan gecreëerd worden. Het tweepolige denken is kenmerkend voor alle sekten.

Psychische inductie

Psychische beïnvloeding is zo oud als de straat. Firmin Asma geeft daarover voorbeelden uit die Oudheid (Grieken). De mens is immers een communicatiewezen. Beïnvloeding bestaat altijd. Iemand wil een idee aanneemelijk maken voor een ander. Soms gebeurt dit met goede bedoelingen, soms ook met kwade intenties. Dat is het gewoonmenselijke uitgangspunt van deze bijdrage. Asma graaft dieper. Hij constateert psychische processen waardoor rekruterende en indoktrinerende sekten mogelijk worden. Dit verloopt in vier fasen: seduktie, deprivatie, idealisatie, identifikatie. Moeilijke termen om te zeggen dat een persoon na een contactname en afwijzing van omgeving en oude persoonlijkheid (door o.a. afzonderingsstechnieken) komt tot verheerlijking van de sekteleider en van identifikatie met de sekte. De persoon is 'ingebour-

gerd' maar ook totaal onherkenbaar geworden voor familieleden en oude vrienden. Om dit te bekomen spelen nog twee andere factoren mee. De sekteleider beschikt over een sterk beïnvloedingsvermogen. En de kandidaat leden worden gerekruteerd onder zwakke, onzekere mensen. De sekten hebben voor hen een aantrekkingskracht omdat ze een compensatie-idee aanbieden voor persoonlijke frustraties op materieel, affectief of religieus vlak die de leden hebben. Een intelligente bijdrage.

Gesloten groepen en bewustzijn

Dat sekten maatschappelijke fenomenen zijn, wist reeds iedereen. Katina Daems heeft om dit te bewijzen veertien bladzijden nodig. Aan de hand van de factoren taal en arbeid analyseert zij de groepstructuren van sekten. Uit deze analyse blijkt dat sekten gekenmerkt worden door een gesloten en hiërarchische structuur. Sekteleiden redeneren dat slechts individuele oplossingen werken. Het kollektieve optreden heeft afgedaan. Dit vormt dan ook de legitimering van het eigen handelen. Daarbij trachten sekten zoveel mogelijk een gesloten wereld te creëren, met eigen instituties en structuren. Zo kan de groepkohesie versterkt worden.

Katina Daems vertrekt in haar bijdrage van een merkwaardig uitgangspunt. Sekten zijn sociale bewegingen ('pogingen van mensen om de samenleving te veranderen'), beweert KD en plaatst ze hierdoor op gelijke voet met bv. de anti-kernbeweging, de vrouwenbeweging, ... Hiermee verzaakt KD volledig aan de functie van een sekse (macht en geld) te bekijken. Aspecten die o.a. in de bijdrage van Chauvaux worden uitgelegd.

Het verschijsel van de sekten in een veranderende wereld

Als ex-lid van de groep van Saint-Erme belicht Antoine Delestre het fenomeen sekse in het kader van onze konsumptie-maatschappij. Hij stelt vele vragen, roept nieuwe vragen op en zet de lezer aan tot verder nadenken. Een kluit voor onze vrijdenkers! Alvast een citaat dat, volgens Delestre, de situatie goed samenvat: "... niet meer over eenvoudige principes, over een enig model beschikken om te kunnen verklaren

wat er in ons gebeurt, we ons bedreigd gaan voelen. Erger: dat we onze machteloosheid ervaren, zodra we gekonfronteerd worden met de verscheidenheid van economische krachten, problemen en talrijke onbeheersbare gebeurtenissen. Dit gebrek aan samenhang verhindert ons om deel te nemen aan een maatschappelijk definieerbare aktie. Er is duidelijkheid noch zekerheid mogelijk voor individuen in een samenleving waarin het aantal vragen het aantal antwoorden overstijgt." (Serge Moscovici) M.a.w. onze hedendaagse industriële maatschappij levert de voedingsbodem voor sekten. "... is men niet bezig het sociale weefsel uiteen te rafelen, van de moderne mens een individu zonder identiteit te maken, volledig in zichzelf gekeerd, egocentrisch, doorzichtig angstig, en afhankelijk van anderen?" Al bij al blijven sekten, ondanks hun cliënt-teeluitbreiding, een marginaal verschijsel, besluit Delestre. Een zeer interessant artikel, besluiten wij.

Sekten en politiek

Deze bijdrage alleen al wettigt de doorname van dit boek. Bondig, in pittige stijl, legt Dirk Chauvaux de politieke en ekono-bedoelingen van de twee beruchte (schandaal) sekten, Moon en Scientology, bloot. Via allerlei mantelorganisaties proberen ze invloed te verkrijgen in de VS politiek en in de wereldbusiness. Infiltratie, afpersing, spionage, diefstal, belastingfraude, ... ze schrikken er niet voor terug De politiek wordt steevast vermond in religieuze taal. Vooral het blinde anti-kommunisme scoort hoog, wat dacht u? Chauvaux duidt verbanden aan tussen de sekten en nieuw rechts, de relaties met verschillende presidenten (Nixon, Reagan), de wapenindustrie, de media-industrie. Ook worden universitaire kampussen geïnfilteerd met geheime Mooncellen om de 'toekomstige leiders' te beïnvloeden. Ouders, let op de gamins!

Recent kwamen de relaties Moon/Scientology in Midden en Zuid-Amerika aan het licht. Ook Europa verdient hun aandacht. Rechtse konservatieve (PSC, CEPIC) beschermen de Moon-business in België. Onze ouwe generaal Robert Close is voorzitter van de WACL, de World Anti-Communist League, een Moon-mantelorganisatie. Enz., enz. Een ongevolloft verhelderend verhaal in ware 'investigating journalism' stijl.

Het rapport Witteveen: een kritiek

Dit laatste deel bevat een korte samevatting van het 'rapport Witteveen'. Een onderzoek rapport in opdracht van de nederlandse regering naar de activiteiten van sekten met het oog op hulpverlening en (eventuele) beleidsaanpassing. Het rapport gaat uit van een juridisch standpunt. BV. wat moet worden verstaan onder 'kerkgemeenschap', moeten de Jehovagetuigen een leu-rderskaart bezitten? ... De voornaamste kritiek van Luc De Droog en Marijke Degriek is dan ook dit kleine uitgangspunt van het rapport. Zij zagen o.a. Iëver de sociologische aspecten meer benadrukt. Deze bijdrage geeft een goede situatieschets maar lijkt ons nogal voor insiders.

Nog vermelden dat het boek 'De Verlichte Leegte' te verkrijgen is bij: Studiekring Vrij Onderzoek, Pleinlaan 2, 1050 Brussel, 02/6412328 rek.nr. 001-1497965-70 VVP, Paleisstraat 149, 2018 Antwerpen, 03/2164109, rek.nr. 068-2010422-27 en dit voor 390 fr., verpakking en verzending inbegrepen.

Peter V.R. en G.S.

DE VERLICHTE LEEGTE SEMI-RELIGIEUZE BEWEGINGEN ONDER DE LOEP

Aan alle VUB'ers!

Boekbespreking

In een nogal amateuristisch opgesteld voorwoord stelt Walter Vermander dat het boek, dat wetenschappelijk en zo objectief mogelijk zou moeten zijn, meer vragen oproept dan het beantwoordt. De diverse benaderingswijzen, eigen aan de auteurs, creëren een veelzijdig beeld. De problemen die in het boek worden aangeduid hebben te maken met talloze facetten van het menselijk bestaan, waaronder de persoonlijke vrijheid zeker niet het onbelangrijkste is, aldus Vermander.

INLEIDING

VUB-prof. Hubert Dethier (filosoof en semioloog) schreef de inleiding, die als onder-

Op 23 oktober '83 kwam de Belgische bevolking massaal op straat om te laten zien dat ze wapeningsweloop kotsbeu was. Het was de grootste betoging ooit georganiseerd. Wat is daarna gebeurd?

Nog geen maand later zette het parlement zichzelf buitenspel in deze kwestie. Verder liet de regering, hoewel er nog niks beslist was, de voorbereidingswerken in Fiorennes aanvagen. Deze "vastberaden houding" (dixit Leo) heeft er alleen voor gezorgd dat de dulle wapeningspiraal nog verder de hoogte werd ingejaagd: de SU zet nog SS-20 bij, de Geneefse onderhandelings sprongen af, de VS wierpen het 'star war'-plan op tafel en ga zo maar door. Heeft dit alles dan tot niets gediend?

Ons massaal protest heeft er alvast voor gezorgd dat er zich in alle partijen verschuivingen hebben voorgedaan, die onge-twijfeld hun invloed zullen laten voelen

op de besluitvorming. Dat de rakettenkwestie reeds weken in het brandpunt van de belangstelling staat is geen toeval.

We moeten ons zeker bewust zijn van de beperkingen van zo'n betoging, maar ook van de macht ervan! Het zou zinloos zijn om de strijd nu op te geven. Daarom moet iedereen die er op 23 oktober was, ook op 17 maart in Brussel zijn. In weerwil van de korte mobilisatietijd die ons rest, moeten we zeker 100 000 man op de been brengen. Bedenk wel: passief in je zetel hangen zal zeker niks oplossen!

Nog iets: niks belet je om VAKA-VUB een handje te helpen voor de organisatie van of de vredeswerking na 17 maart. We kunnen wat hulp thans best gebruiken. (kontak: Vrij Onderzoek, UCOV of één van onze standjes)

A Man Called Boon

Het is nog nooit eerder gebeurd: een buitenlandse student in de Sociale Raad! Emmanuel Boon, die opkwam op de Sociale Lijst, werd met 386 stemmen verkozen (zie Moelial nr. 10). Tijd voor een interview, dachten wij zo. Eerst misschien een korte levensloop:

Emmanuel Kwesi Boon werd op 18 september 1954 geboren in Ghana. Hij volgde "elementary and secondary education", en behaalde een "Degree in Economics and Geography" aan de universiteit van Ghana in Accra (hoofdstad). Vervolgens gaf hij gedurende een jaar les in een "Secondary School". In 1981 kwam hij naar de VUB, waar hij een "Masters Degree in Industrial Location and Development" behaalde. Sinds '82 werkt Boon aan zijn "Doctoral Dissertation in Economics" (doktoraatsthesis) en intussentijd behaalde hij aan de Antwerpse universiteit een "Master's of Business Administration".

MOELIAL: Waarom kwam je eigenlijk naar de VUB? Ghana is een vroegere Engelse kolonie zodat het toch meer voor de hand zou liggen dat je aan een Angelsaksische universiteit zou studeren.

Emmanuel Boon: Het is inderdaad zo dat de Engelse manier van leven voor een deel vastgekernd is in de Ghaneese samenleving. Wij weten veel af van de Angelsaksische wereld, maar weinig of niets van bv. het Europese continent. De secondary school waar ik les gaf werd opgericht door Hollanders, zodat ik me begon te informeren over de Benelux. De sociale structuren hier spraken me aan. Ook het feit dat in België drie officiële talen zijn was voor mij een pluspunt, aangezien Ghana een 'vergelijkbare' situatie kent: er zijn 22 verschillende talen in Ghana, waarvan er zes algemeen verspreid zijn (via radio-uitzendingen, kranten,...); Engels is de eigenlijke officiële taal. Aangezien ik verkoos om in de hoofdstad te studeren, was de keuze voor de VUB snel gemaakt.

MOELIAL: Waarom de hoofdstad?

Emmanuel Boon: Omdat dit voor een student het beste is. Mijn leertoe van het gemakkelijkst het volk van een land kennen, en ook de meeste instellingen en instituten waar men mee in contact komt gedurende de studieperiode, zijn in de hoofdstad gevestigd.

MOELIAL: Je bent verkozen in de Sociale Raad, wat denk je er te kunnen verwezenlijken?

Emmanuel Boon: Ik zit al verscheidene jaren op de universiteit. Ik ken het studentleven en specifiek de problematiek van de buitenlandse studenten. Bovendien heb ik beide landstalen (Frans en Nederlands) geleerd, zodat ik van mening ben dat ik heel wat zou kunnen doen in de Sociale Raad. Ik wil vooral bijdragen tot een betere integratie van de buitenlandse studenten, o.a. door het organiseren van ware meetings. De meeste buitenlandse studenten moeten aangeemoedigd worden om contacten te leggen met de Belgische studenten. Er is dus heel wat te verwezenlijken. Ik ben verheugd dat ik met een excellente groep kan werken, nl. de verkozenen van de Sociale Lijst. We vormen een goed team en ik ben ervan overtuigd dat ze me zullen helpen mijn ideeën te bewerkstelligen. Actie is er nodig, er moet iets gedaan worden!

MOELIAL: In de SOR zit je in een aantal werkgroepen en commissies, heb ik vernomen. Een beetje uitleg misschien?

Emmanuel Boon: Ik zit in de Kultuurcel, de werkgroep "studentenkringen" en de commissie UCOV.

MOELIAL: Ben je van plan via de cultuurcel de Afrikaanse cultuur te propagieren op de VUB?

Emmanuel Boon: Sure, ik ben ervan overtuigd dat men er in geïnteresseerd is. Ik heb contacten met heel wat Afrikaanse muzikanten en groepen, die eventueel zouden kunnen optreden in het Kulturkafé. Ook Afrikaanse poëzie e.d. zou aan bod kunnen komen in het KK. Dit alles kan bijdragen tot een betere integratie!

MOELIAL: Je bent ook nauw betrokken bij de Foreign Students Association van de VUB?

Emmanuel Boon: Inderdaad. Ik wil eerst wel even rechtzetten dat de juiste benaming International Students Association of VUB (ISA-VUB) is, die voor iedereen open staat. Ik zit in het uitvoerend comité en ben belast met de externe relaties. Mijn contactterrein is in theorie zeer breed: alle

universiteiten, waar dan ook.

De werking van ISA-VUB is de laatste jaren niet erg effectief geweest. Er waren amper leden, zodat het uitvoerend comité in feite niet democratisch verkozen werd. Momenteel is de situatie fel verbeterd. Er zijn terug genoeg leden en het huidige uitvoerend comité is democratisch gekozen. Ik wil hier nog even vermelden dat ISA-VUB een dinner-party organiseert op zaterdag 9 maart van af 21 uur in het Kulturkafé. Iedereen is er welkom! De inkomprijs bedraagt 200 frank.

MOELIAL: Ik heb vernomen dat je kulturele banden tussen België en Ghana wil verkrijgen. Hoe zit dat precies?

Emmanuel Boon: Er bestaan geen kulturele banden tussen Ghana en België, en dit terwijl heel wat cursussen in het hoger onderwijs, vooral in Vlaanderen, in het Engels geïmporteerd worden, de officiële taal van Ghana. Kulturele relaties met Ghana zouden een stimulans zijn voor Ghanezen om hier te komen studeren enerzijds, en voor Belgen om in Ghana aan projecten mee te werken anderzijds. Ik heb hierover met de consul

van de ambassade een onderhoud gehad. Hij zal de zaak naar Ghana sturen, om daar verder onderzocht te worden.

MOELIAL: Hoe is de socio-economische en politieke situatie in Ghana?

Emmanuel Boon: Misschien eerst even zeggen dat Ghana, ook bekend als de goudkust, als eerste land in Zwart-Afrika onafhankelijk werd, nl. op 6 maart 1957. Ghana telt momenteel 12 miljoen inwoners. Wat de economische situatie betreft kan men niet beweren dat het echt goed gaat. Toch moet men vaststellen dat de economische condities drastisch aan het verbeteren zijn. Een van de voornaamste problemen is de grote buitenlandse afhankelijkheid. Ghana steunt vooral op de uitvoer van cacao (60% van de export). Verder exporteren we goud, diamant en bauxiet.

Wat het politieke aspect betreft: Ghana heeft een militaire regering, die echter niet diktatoriaal is. Er is een socialistisch geïntendeerd beleid. Verder is mijn land pluralistisch in haar diplomatieke betrekkingen: het heeft goede relaties met zowel de Westerse wereld als met het

Oostblok. Ook met onze buurlanden trachten we optimale relaties te onderhouden. Ghana is lid van heel wat belangrijke organisaties: de UNO, de Organisatie van Niet-Gebonden Landen, de Organisation of African Unity en het Economic Committee of West-African States.

MOELIAL: Is het gemakkelijk om met jouw diploma('s) aan werk te geraken?

Emmanuel Boon: Yes, zeer gemakkelijk. Ik zal waarschijnlijk doceren aan de universiteit van Ghana. Er is een grote nood aan hoog gekwalificeerden. Ghana adverteert bijvoorbeeld in België om leraars aan te trekken voor de secondary schools.

MOELIAL: Zie je grote verschillen tussen Ghana en België op menselijk vlak? Men hoort immers vaak dat Afrikanen veel opener zijn, veel minder gefsoleerd dan Europeanen. Hoe zie jij dat?

Emmanuel Boon: Ik kan alleen maar zeggen dat het vooral om een probleem van communicatie gaat. Persoonlijk heb ik steeds gemakkelijk contact gehad met de mensen hier, wat vooral te danken is aan het feit dat de meesten, vooral de Vlamingen, het Engels goed beheersen. Toen ik Frans en Nederlands leerde, merkte ik dat mijn relaties met de Belgen er nog op verbeterden. Talen kennen is dus een goede zaak, maar men moet natuurlijk ook de 'guts' hebben om vrienden te maken. Studeren is voor mij trouwens meer dan alleen maar een diploma behalen. Men kan minstens evenveel leren van de mensen dan in de collegezalen.

MOELIAL: Hoe sta je tegenover racisme? Kan je op dit vlak een vergelijking maken tussen Ghana en België?

Emmanuel Boon: In Ghana bewondert men "white people". Een blanke zal in mijn land nooit verloren lopen, omdat iedereen het mogelijk zal doen hem te helpen. De Engelse koloniale periode is, in tegenstelling met andere landen misschien, niet zo slecht geweest voor mijn land. Bij de onafhankelijkheid was Ghana, op Zuid-Afrika na, het rijkste land van Zwart-Afrika. De onafhankelijkheidsstrijd, onder leiding van Dr. Kwame Nkrumah, geschiedde vreedzaam.

Wat het racisme in België betreft moet ik zeggen dat de omvang ervan moeilijk te bepalen is. De periode dat ik in België ben, student zijnde, is misschien te kort om een juist beeld te krijgen. Er zijn inderdaad mensen die niet met je willen praten omwille van je zwart zijn. Er zijn ook mensen die eigenlijk niet racistisch zijn, maar die niet zeker zijn of je wel een 'Human Being' bent. Eénmaal dat je met hen gepraat hebt, accepteren ze je. Op de campus zelf is er weinig of geen racisme, maar éénmaal buiten de Unief voel je het, vooral als je een kamer of een flat zoekt. Er zijn ook een aantal plaatsen in de stad (dancings) waar je niet binnen mag. Het viel me wel op dat wanneer ik naar de 'country-side' ging, ik overal welkom was. Een voorbeeld: ik ging in Dendermonde een café binnen en iedereen begon te lachen. Ik schonk er geen aandacht aan. Daarna kwamen ze één voor één bij mij zitten en iedereen betaalde mij een rondje! De meesten weten dat zwarten kalme en geciviliseerde mensen zijn en ze appreciëren dat.

MOELIAL: Het is toch zo dat veel mensen gedesinformeerd zijn door de media, en vooral bepaalde kranten, die de buitenlanders en de immigranten in een slecht daglicht willen stellen?

Emmanuel Boon: Inderdaad, desinformatie is een probleem. Er worden vooroordelen gecreëerd. Verleden jaar kwam ik uit het Centraal Station in Antwerpen. Toen ik voorbij een groep werkmannen ging riepen ze 'makkak'. Ik zei vriendelijk goetiedag en vroeg of er iets was. "Nee, nee", zeiden ze vroegtschuldigend, "it is niks". Ze waren verwonderd dat ik Vlaams sprak. Begrijp je wat ik bedoel?

Het is natuurlijk ook zo dat de crisis het racisme aangewakkerd heeft. Vroeger was men blij met de gastarbeiders, terwijl ze nu verzuimd worden.

MOELIAL: Emmanuel, wil je nog iets kwijt?

Emmanuel Boon: Ik zou graag even vermelden dat ik ervan overtuigd ben dat de humanistische filosofie en het Vrij Onderzoek, waarop de VUB steelt, aan de basis liggen van de open atmosfeer die er voor buitenlandse studenten heerst.

MOELIAL: By the way, wat was het eerste Nederlandse woord dat je geleerd hebt?

Emmanuel Boon: Pintje! Peter V.R.

Unief(v)erseel

Om aan Gaston Geen's primaire behoeften te voldoen organiseerde de Vlaamse regering twee jaar geleden de eerste 'Flanders Technology', een kijk- en koopbeurs met technologische snuffjes. De Derde Industriële Revolutie (DIRV) startte als een hazewind met de belofte: "nooit meer werkloosheid." Twee jaar later en 300.000 werklozen meer (Flanders Stempology zoals een slogan onze kampus bedekte) zijn wij toe aan de tweede uitgave van Flanders Technology. "De grootste technologische beurs in Europa georganiseerd", verklaart een fiere Geens in BRT-aktueel. Murelend voegt hij eraan toe "teleurgesteld te zijn in de inspanningen van de bedrijven op vlak van tewerkstelling". Maar de volhouder wint. Het is een lange termijn politiek. Onsympatiek voor het (kiezers)publiek. Geens gaat door met een schietgedbedje en tegen het jaar 3005 zijn de werklozen de wereld uit Geens, wat een dirver!

Niet iedereen staat positief tegenover Flanders Technology. Kritische geluiden dempen de optimistische roes-sfeer van de overheid. En terecht als men weet dat Flanders Technology I zorgde voor superkontrakten onder bedrijven, de technologische snuffjes voor oorlogsvoering in bredere kring verspreide... Gelijktijdig met de beurs in de Gentse Floralith organiseren de verschillende werkgroepen aan de Gentse universiteit een parallel circuit: Flanders Mythology. Bedoeling is een kritische doorlichting van het ganse spektakel. Kroom op het werk zal een debat zijn met filosoof R. Boehm, H. Pauwels, ACV'er Van Haverbeek, ABVV'er Eggermont, Leroy van de Bond Beter Leefmilieu en moderator Piet De Moor. Deze knobbels proberen te komen tot een kritische doorlichting van de optimistische DIRV-aktie. Verder organiseert de landbouwrichting een avond onder de titel: 'honger: ook met 'kunst'voedsel'. De rechtenwerkgroep Flanders Privacy over de invloed van de computer op ons privéleven. De ingenieurs halen Ernst Gülcher van de Vredesun-

versiteit naar de RUG om het ruimtevaart onderzoek onder de loop te nemen. Vooral dan over wat gebeurt onder het mom van ruimteonderzoek. De Nederlandse arbeidsloosof Hans Achterhuis komt praten over 'arbeid: een eigenaardig medicijn'. Op de Vrijdagmarkt opende Oxfam een tentoonstelling voor het toepassen van technologie in de derde wereld. Deze tentoonstelling zal nog enkele weken lopen, maar wel op een andere plaats (zie later).

Een heel aanbod dus, waaruit blijkt dat naast het officiële, welbekende circuit ook andere kritische geluiden worden geproduceerd. In Leuven kampt de universitaire wereld met gelijkaardige problemen als aan de VUB. Evenals hier ziet de KUL de kans schoon op uitbreiding. De VUB een zwembad; de KUL een supergrote Aula (750 personen). Of dit allemaal zo nodig is nu de studentenaantallen om natuurlijke redenen alsmat dalen, blijft een stekelige vraag. Vele, grote gebouwen. Zal men nog iemand vinden om ze te bevolken? Het is geen liefdadigheidsaktie naar de bouwsektor toe, veeleer een luxeus opsouperen van de reeds toegekende subsidies.

Tweede aspect omvat de universitaire restaurants. In de Alma-enquête steekt de KUL-student zijn misprijzen over kwaliteit van de maaltijden en de omgeving niet weg. Een treffender vergelijking met de VUB situatie zou niet mogelijk zijn, al is hier nog nooit een bevraging daaromtrent gebeurt. En de hard roepende vrijzinnigen mogen vernemen dat ook katolieke middens discussiëren over de komst van de paus. Het is eerder een brave discussie, maar het is een discussie. 'Hij komt, hij kan ze kussen', wordt door een minderheid wat voorzichtigter uitgedrukt. De goedkeuring van de bevestigingssteologie door de KUL bewijst de academische openheid rond de godsdienstvraagstukken. Maar het duidt tevens op de dubbelzinnigheid van het katolieke milieu.

G.S.

Politie kan er wat van

(Path)etische Oproep!

Als je, zoals ik, tot die 25% van de jongeren behoort die geacht worden om ooit eens op een goede dag een begin te maken met de verdediging van het Vaderland, dan kan je dit best eens lezen.

Julie weten natuurlijk allemaal dat er alternatieven zijn. Eén daarvan is het verkrijgen van het statuut van gewetensbezwaarde. Dan hoef je geen legerdienst te doen maar wel een vervangende burgerdienst van 15 of 20 maanden (naargelang het soort instelling waar je wil gaan werken). Ik ga het hier niet hebben over de motieven om legerdienst te weigeren. Die kunnen voor elk individu verschillend zijn. Wel ga ik een aantal vooroordelen uit de weg ruimen.

Men heeft mij wel eens het verwijt gemaakt "Ja, burgerdienst, dat is goed voor rijkelui-kinderen die het zich kunnen permitte-ren." Ik ben nochtans geen rijkelui-kind (leensluitend verklaarde afschriften van aanslagbiljetten van mijn ouders liggen ter inzage op de redactie van de Moelal). Anderen zeggen: "Ik heb wel iets tegen het leger hoor maar op 8 maanden ben ik er van af." Als je werkelijk tegen het leger bent moet je consequent durven zijn met jezelf en geen deel gaan uitmaken van een organisatie waar je gedwongen wordt zinloze handelingen te stellen. Als iedereen die "iets tegen het leger heeft" dan ook de juiste consequenties zou aan koppelen en het statuut van gewetensbezwaarde zou aanvragen, dan zouden de gewetensbezwaarden een numerieke macht gaan uitmaken. Ze zouden betere levensvoorwaarden kunnen afdwingen. Het aantal miliciens zou gevoelig dalen en wie weet komt het uiteindelijk niet tot afschaffing van de dienstplicht. Maar kom, genoeg gedagroomd. Terug naar de realiteit. Sommige mensen uitn fundamentele kritiek t.o.v. burgerdienst: "Het heeft geen zin gewetensbezwaarde te worden want dan help je het systeem in stand houden. Alleen door totaalweigeren kun je iets veranderen." Maar zelf gaan ze wel braaf soldaatje spelen. We kunnen niet allemaal helden zijn, nietwaar? (Voor de totaalweigerers zelf koester ik het grootste respect).

Ja, er zijn nadelen verbonden aan burgerdienst. Er is het financiële aspect: je moet met weinig geld zien rond te komen. Je moet een lange diensttijd kloppen (waarmee men jou wil doen afzien van je voor-nemen om gewetensbezwaarde te worden). Er verloopt een hele tijd tussen je afstuderen en je inschakeling in de arbeidsmarkt. Maar er zijn ook voordelen. Als je tewerkstel-tingsplaats zorgvuldig kiest kan je veel bijleren en ervaring opdoen. Je kan je met zinvol werk bezighouden. Je leert interes-sante mensen kennen. Je legt contacten die het werk zoeken voor jou zullen vergemak-kelijken.

Dus, als het zover is denk dan eens goed na en luister niet naar vooroordelen maar naar je geweten. Als humanist moet je dat kunnen.

Eddy VAN NIEUWENHUYZEN, gewetensbezwaarde.

Kultuur doet het kalm aan

Vervolg van pag. 1.

houdelijke inbreng van Kultuur zelf. Met Aktiviteitsverslag 1983 is op dit punt wat achterhaald: "De mooiste bloem in onze moestuin noemde 'De Moelal' met de Kultuurkrant als kelk." Om in dezelfde beeldspraak te blijven: de kelk is wat verstenen.

Hoe dan ook, het lijkt er op dat bij de dienst Kultuur de krachten niet oordeelkundig verdeeld zijn. Een personeelslid: "Je moet rekenen dat als men met zijn negenen samenwerkt, er zeker drie mensen moeten instaan voor de coördinatie van het geheel. Er is ook een nieuwe boekhouder die moet worden ingewerkt. We hebben de Creatieve Ateliers, dat is de verborgen werking. Organiseren is trouwens niet alleen een kwestie van werkracht, maar vooral van geld. Onze mogelijkheden worden beperkt door onze beschikbare middelen."

Waarom dan negen mensen in dienst nemen als men onvoldoende arnslag heeft om ze de hele tijd zoet te houden? De wegen der bureaucratie zijn ondoorgankelijk.

Er is geen enkele Brusselse stadsbewoner of student die nooit te maken heeft met het openbaar vervoer. Deze openbare instelling is toegankelijk voor iedereen, jong en oud, zwart en blank, arbeider en patroon... Bovendien betaalt iedereen dezelfde prijs voor het "consumeren" van deze diensten. Je maakt een keuze tussen de zgn. tramkaart (200 BF voor 10 ritten van maximaal 1 uur) of één tiktet "direct" (30 BF voor een maximaal 1 uur durende rit). Bovendien dit alles bestaat er ook een gamma van abonnementen voor de dagelijkse gebruiker. De neiging gratis gebruik te maken van dit dienstnetwerk van openbaar nut komt wel eens voor bij ieder weldenkend burger. De ervaring leerde mij echter dat ons democratisch stelsel voor dit "vergreep" zware boetes (circa 800 BF) in petto heeft. Regelmatig controleren bepaalde heren of dames al dan niet getooid in een uniform of iedere gebruiker wel aan zijn plichten voldoende vooraleer van zijn rechten gebruik te maken. Volgende getuigenis van A. toont echter dat de "repressieve maatregelen" veel verder kunnen gaan dan het betalen van een gelddoete. Alle hieronder vermelde fetten klinken banaal. Inderdaad, als reeds op zo'n niveau ongehoorde praktijken naar boven komen, wat moet er dan allemaal niet gebeuren bij andere, diepgaande "misda-den-ervolgelingen"?

A.: "Verleden week vrijdagmorgen wachtte ik aan de Hallepoort op tram 103. Zoals meestal weigerde ik stilzittend gebruik te maken van één der betalingsmogelijkheden. Ik vermeld hierbij graag dat ik een tijdje morele problemen had rondom deze weigering, met name t.t.v. de slogan

'zwartrijders rijden op uw kosten' of iets dergelijks. Als kwaadaardig recidivistie verbande ik dit gevoel echter gauw uit mijn geweten.

Ik zat maar pas neer of ik was omsingeld door twee keurig geklede heren. Ze vroegen me of ik een ritbewijs had. Daar ik dit niet kon tonen, snapte één van hen gretig naar zijn pen en boekje en schreef de boete uit. Hij gelooftte achteraf echter niet dat ik A. heette en vroeg naar mijn identiteitskaart. Die lag, zoals altijd, in mijn handtas die ik echter vergeten was op mijn kot. Na rijp beraad oordeelden beide controleurs (die zichzelf nog niet als dusdanig geïdentificeerd hadden) dat ik met één van hen moest meegaan naar het Zuidstation. Daar stapten we een bureau binnen waar ik tien minuten wachtte tot twee agenten (stadspolitie) naar mij toekwamen."

A. drukte er tijdens haar relaxte meerdere malen op dat zij eigenlijk in fout was: zij had niet betaald voor de tram en vergat haar identiteitskaart. Om haar te plezieren vermeld ik dit hier dan ook graag, alhoewel dit naar mijn oordeel weinig te maken heeft met volgende feiten:

A.: "Een volmaakt agenten-duo voor een stripverhaal (een jonge magere en een dikke met een rosse snor) ontfermden zich over mij. Zonder ook maar iets te vragen begon de dikke in mijn schoot tas te rammen, opende mijn pakjes met eten (boterhammen, vlees) en lichte naar zijn "vriend": "Il y a seulement le vin qui manque", gevolgd door een spottende blik in mijn richting. Nogmaals werd naar mijn naam gevraagd, mijn adres, enz. Ze zouden telefonisch alles natrekken. De dikke hield me echter gezelschap met onnozele vragen als: "Moet ik je rug niet krabben?", "welke is je eigenlijke haarkleur, jonkie?", "hoe oud ben je, misschien kunnen we er samen iets van maken?", ... Meer uiterlijke kenmerken waren het onderwerp van zijn spot die steeds weer volgens hetzelfde scenario verliep nl. aanstaren van mijn persoon-opmerking-vette lach in de richting van "mijn" controleur of de ondertussen aangekomen stationchef-spottende lach naar mij. Zowel de stationchef als de controleur voelden zich hierbij in hun nopjes."

Ondertussen waren reeds drie marokanen aangekomen. Twee van hen dienden blijkbaar ook een boete te betalen en waren vergezeld van twee controleurs. (Ik merk hierbij op dat deze twee laatsten hun "werk" deden en zich in tegenstelling tot de andere ambtenaren voor de rest afzijdig hielden.) De dikke agent was echter demokratish in zijn werkwijze want hij verlegde zijn aandacht naar de nieuw binnen gekomen gasten. Eén van de marokanen die het tegenover ons gelegen kantoorje buitenkwam (ik had het voorrecht nog niet genoten daar es binnen te mogen) was zijn eerste slachtoffer. Zo als een tienjarig schooljongetje "lachte" bij de vreemdeling op kinderlijk spottende wijze "een voetje". Gelach alom. Wat leuk! De vreemdeling kijkt bruusk om, maar neemt een wijs besluit: hij verlaat het schoolplein.

Een andere vraagt meer uitleg aan de controleur omtrent zijn gelddoete (hoe betalen enz.) en krijgt een zeer wetenschappelijk antwoord: "Ta guelle toi, t'as rien à dire tu dois partir." Ook deze verlaat prullend het recreatieoord."

A.: "Eindelijk mag ik het kantoorje binnen. Nu dien ik ook uitleg te verschaffen over mijn kadadres dat ik moest lokaliseren lokaliseren. Vragen hoe ik leef en met wie spelen blijkbaar een grote rol. De vraag van de dikke met de rosse snor "Tu habites avec tout plein de "boenjoels" alors?" (d.i. een geliefde spotterm voor "zwarten" bij een bepaald deel van de Belgische bevolking) was alweer een geslaagde grap voor het mij omringende gezelschap. (Ik woon in het Zuidkwartier aan de Hallepoort). Na nog eens tien minuten telefoneren (?) om mijn identiteit te achterhalen "mag" ik betalen (waarom kom dit op de tram zelf niet?) en verlaat ik het hele gedoe onder complimentjes als "T'as des beaux yeux" (agent) of "Tu viens chez moi ou je viens chez toi?" (trambestuurder), ..."

Dit zou het einde van mijn gesprek met A. geweest zijn over dit vermakelijke onderwerp indien zij zich niet nog twee andere voorvallen herinnerde.

Ken je de mop al van het oude vuile dame-tje (clochard-type) die aan een stationschef een inlichting vraagt waarop een komische agent met rosse snor antwoordt: "Elle veux baisser avec toi" kijkend naar de stationschef? Of over de aanpassingsmogelijkheden van Belgische controleurs die spreken tegen een Muzelman zijn accent bij het gebruik van de franse taal op een identieke spottende wijze nabootsend? Of die van een controleur die een meisje die niet een boete betaalde vertelt over zijn vrouw, haar slecht seksueel gedrag en dergelijke meer?

Ken je deze grandioze billenkletsers echt niet? Ga dan te voet naar de Hallepoort, vergeet je identiteitskaart, neem tram 103 vraag naar een controleur die je naar het kantoorje in het Zuidstation brengt en daar hoor je al deze grappige en sterke verhalenjes. STERKTE!

G. Dr.

Voor de overlevenden

Woensdag 6 februari ging de B.R.T.-actie "Overleven" van start. Vlaanderen eigen "Een voor Afrika". Maar de Nederlanders waren er wel wat vlugger (en vrijgeverig) bij. De bedoeling was, via de enorme communicatiemachine van radio en t.v., geld in te zamelen. Geld dat overgemaakt werd aan een unite van hulporganisaties (Liberaal en Socialistische Solidariteit broederlijk naast mekaar. Mooi!) die proberen de helse ellende in hongerd Afrika wat te verzachten. Zodat iedereen deed mee (die indruk kreeg je althans wanneer de eindeloze lijsten met de deelnemende Vlaamse gemeenten werden afgedreurd).

De chirojeugd organiseerde nog eens een wafelenbak en de banken verkochten stickers. Zo'n sticker zag er niet slecht uit, kostte 100 frank en je kon er op zondag 10 februari in één van de vijf gewestelijke BRT-omroepen mee terecht voor een ontspanningsprogramma." In het Westvlaams vertaald is dat een optreden van Eddy Wally en een schare Vlaamse vedettes. Het Belgische geweten (waardoor iedereen met een gerust hart zeer middelmatig kan zijn) is door zo'n sticker natuurlijk wel weer wat gerust "Maar we hebben al zone plakker, meneer!", "Proficiat, u helpt 1/4 Afrikaan aan onderhalve dag langer leven." De bekrompenheid zichtbaar gemaakt op de achterruit van de auto, op de boekentas, op de brooddoos. O ironie.

stand niet nodig... dixit Freek de Jonge. "De politieke hutchelarij." De BRT gaf aan de hand van voorbeeldmateriaal, een definitie van wat men aan de Reyerslaan onder "objectiviteit" verstaat zeven minuten politieke tribune door Tindemans, voorafgegaan door verhelderende en meelevende uitbraaksel van Anceaux en Martens. Kotseljing. In het Amerikaans Cirkus. En het is natuurlijk een mooi gebaar om Afrikaanse kunstwerken per opbod te verkopen, maar ze hebben alleszins niet de te verwachten geldsommen opgeleverd. De nieuwste attractie in Bobbejaanland is "een schilderijtje van een meisjeshoofd, afkomstig van de Kopten, gemaakt tussen de 6de en 10de eeuw." Geef toe, 130.000 is een peulschil. Een aanfluiting van Christie's Bobbejaan, de wilde weldoener, ging ook nog met het hyeanamaker aan de haal. Het fetisj-beeldje kwam terecht in de vette handen van een glunderend paar "kunstkenners en verzamelaars". Zo wist Martin de Jonghe te vertellen. De chaos in het Amerikaans theater werd handig bespeeld door een zotgeworden Manu Verreth. En dan maar denken dat deze redder uit de grijze zondagse verveling zijn idiotie-grens bereikt had. Er zijn geen zekerheden meer. De oplossing voor deze hele vertoning lijkt te genover dit alles wel heel eenvoudig: ge-woon een groter deel van het BNP afstaan.

Maar ja, wanneer dat in het parlement zou voorgesteld worden, is de roes van de actie weer voorbij en worden de prominenten niet ingeleid door "de Jomme" en Lutgard Simoons die wist te zeggen dat "ze pas na haar auto ongeluk de waarde van het leven heeft begrepen." Schoon. De grafstem van Jos Ghysen was in een opbod verwickeld met een mecen as uit Limburg. "U stopt... dat is dan een reis naar ..."

De Belgen werden al een aantal weken warm gemaakt voor noble initiatieven; zo bracht de singel van Band Aid méér op dan het totale bedrag waarmee Unicef een jaar moet werken. De videocassette verkoopt ook goed. In Amerika hebben Michael Jackson, Bruce Springsteen, Tina Turner enz. de handen in mekaar geslagen. Ludo Coeck schrok er zelfs niet voor terug om de Brabantonne in een discokleedje te steken. Jammer dat hij het ook nog op de markt moest brengen. De persmededeling luidde als volgt: "na afreke van de werkingsonkosten (producer, platenfirma, verdeelhuus,...) zal de gehele opbrengst ten goede komen aan de bestrijding van de hongersnood in Ethiopië. M.a.w. 25 fr. (1) per verkocht exemplaar. Hij had beter een paar stickers gekocht. Een Belg spendeerde gemiddeld 35 fr. Dat maakt samen 200 miljoen. Arm Vlaanderen. Halle-luja.

WDD en CODB.

Agenda

DINSDAG 5 MAART.

20u. Film: "Au nom de tout les miens" Qb organisatie Bouckstaelse Maegden.

WOENSDAG 6 MAART.

20u30 Flikkerlicht - Schudden voor gebruik "Mozaïek" - BSG-zaal.

T.D. Flikkerlicht - "Gay Night"

20u Film: "Don Camillo" Qb, org. Westland.

21u optreden: "Cro Magnon" Kultuurkaffee Gratis.

WOENSDAG 7 MAART.

21u Marcel Van Thilt: show in het kultuurkaffee; gratis.

20u Discussie: "De rol van de studenten in de arbeidersbeweging" Lokaal C404 organisatie A.L.S.

20u Voordracht: "Het ontwikkelingsbeleid van de Europese Gemeenschap in het licht van Lomé III" org. Europakring.

20u film "Tom & Jerry" Qb, org. P.K.

MAANDAG 11 MAART.

20u film "Flic ou Voyou" Qb, org. Vujo.

20u Cantus + TD, BSG-zaal, org. Keps-Cps-Ce.

DINSDAG 12 MAART.

20u Film Vujo, Qc, org. BAK

20u freepodium, Qa, org. Perskring.

22u Pers-TD, BSG-zaal

20u BSG poëzie-avond. Prijzuitreiking wedstrijd met voorstelling van Jan Kuypers-poëzie-groep, Galerij Y

21u Rita Lombee: "Hoelang is de weg" in kultuurkaffee, gratis.

WOENSDAG 13 MAART.

21u optreden Walter H.K. Tore, Kultuurkaffee Jette, gratis.

20u film PPK, Qb

DONDERDAG 14 MAART.

20u uitreiking ontgroeningsdiploma's van Germ.-Rom.

24u T.D. Germ.-Rom.

20u Debat PK-VIRBR.

20u discussie: "De Krisis" org. A.L.S. lokaal C404.

21u Jazz-trio in K.K., gratis.

VRIJDAG 15 MAART

T.D. Femina.

MAANDAG 18 MAART

Infogroep - TTTM "Blues Brothers" - Qc 20.00 u.

DINSDAG 19 MAART

Antverpia - TTTM "The Verdict" - 20.00 u.

Vrouwen Tegen de Krisis

Internationale vrouwendag - meeting : Zaterdag 9 maart (10-18u) Ancienne Belgique Inkom : 100, 50 voor werklozen.

Programma : 9u30 : onthaal, koffie, stands, muzikale animatie.

10u30 - 12u30 : werkgroepen : -Kinderen hebben in crisistijd : De tekortkomingen inzake gezinspolitiek brengen de vrouwen die kinderen hebben of wensen in moeilijkheden.

-Nachtarbeid : De patroons willen het verbod op nachtarbeid voor vrouwen afschaffen. Ze zwaaien met het argument van de gelijkheid tussen mannen en vrouwen. In vele diensten werken vooral vrouwen 's nachts. Nachtarbeid schaadt de gezondheid van mannen en vrouwen.

-Immigrante vrouwen : Wij willen de aandacht vestigen op het klimaat van onveiligheid waarin de verschillende gemeenschappen van immigranten leven. Vrouw zijn en immigrante is een dubbel probleem.

12u30 - 13u30 : maaltijd en muzikale begeleiding.

13u30 - 15u30 : werkgroepen : -Werk en loon : De vrouwen zijn altijd onregelmatig ingeschakeld geweest op de arbeidsmarkt. Daarom is hun statuut ook lager dan dat van de mannen. Ze trekken tevens lagere lonen omdat zij in lagere categorieën tewerkgesteld zijn. Zelfs al hebben ze een gelijkwaardige opleiding gekregen, zelden verdienen zij hetzelfde loon als de mannen.

-Daling van de koopkracht : Negen gezinnen op tien hebben één of andere vorm van krediet gebruikt, wat een opstapeling van schulden veroorzaakt alsook een zware aantasting van hun levensstandaard.

-Part-time werk en de flexibiliteit van de arbeidstijd.

16u - 16u45 : Internationale meeting met deelname van vrouwen uit verschillende Europese landen, uit El Salvador, uit Nicaragua, Zuid-Afrika, de Filippijnen...

17u : Besluit.

Uit in Brussel

Middelieuwse handschriften.

Een tentoonstelling met verlichte handschriften van de 9de tot de 15de eeuw is te bezoeken in de Nassaukappel van de Koninklijke Bibliotheek. De miniaturen spreken aan door hun afwisseling van kleuren en thema's : zowel religieuze als dagelijkse tafereel worden met uiterste precisie weergegeven. Een van de bekendste handschriften van de tentoonstelling is ongetwijfeld de oorspronkelijke "Roman de la Rose".

Diderot.

Stond al te lang in de schaduw van bv. Voltaire, Montesquieu en Rousseau. Anti-religieuze en materialistische zijnde, stond hij zowat alleen in zijn tijd. Hij stond een democratische organisatie van de maatschappij voor en zijn literaire werk blijft niet van erotiek gespaard. De tentoonstelling, eveneens tot 9 maart in de Koninklijke Bibliotheek, werd groots opgevat : een uitgebreide catalogus en zowat 230 uitgestalde documenten. Die zijn vaak voorzien van persoonlijke commentaar van Diderot, bv. een aanval op de roccoco die in zijn dagen hoogtij vierde.

A Midsummer Night's Dream.

Het Tsjechische Theater Drak, één van 's lands origineelste en beste poppentheaters, brengt een originele bewerking van Shakespeare's Dream op zondag 10 maart om 20u30 in de Beursschouwburg.

Brialmonttheater.

Lukas Suter maakte voor het theater een bewerking van de paranoïde geschriften van Schreber. In "Denkwurdtigkeiten eines Nervenkranken" zette hij immers de evolutie van zijn toestand uiteen. En die uit zich in het ervaren van de wereld als een krankzinnig theater. De waanzin voor de zoveelste keer op een literaire manier benaderd. Tot 16 maart. Tel. : 217 24 21

Optredens in maart en april.

Nadat een Spastisch Ballet en een Kershaw de weg vereffend hebben (anderen hadden het ongetwijfeld beter gedaan) lijkt men er in Brussel weer aan te denken om poppen rockoptredens te organiseren. Voor de komende maanden levert dat een (weliswaar voorlopig) lijstje op :
7.3. : The Jesus and Marychain - AB
12.3. : Kool an The Gang-Vorst Nationaal
17.3. : Flying Pickets-AB
26.3. The Stranglers-Koninklijk Cirkus
28.3. Howard Jones-Koninklijk Cirkus
28.3. Joan Armatrading-Vorst Nationaal
9.4. Paul Young-Koninklijk Cirkus
15.4. Tina Turner-Vorst Nationaal
19.4. Frankie comes to Brussels-Vorst
21.4. Tears For Fears-Koninklijk Cirkus

Kaaitheater.

Van 1 tot en met 12 mei '85 vindt in Brussel Kaaitheater 85 plaats, de vijfde editie van dit internationale theater- en dansfestival. Toen het in '77 voor het eerst georganiseerd werd op de Arduinkaaf, in een tent en in open lucht-dacht niemand dat Kaaitheater regelmatig zou terugkeren. Dat is wel gebeurd. En op een steeds meer uitgesproken wijze. Doorheen de vier voorbije edities is gebleken dat Kaaitheater een zeer specifieke rol speelt in het theater in ons land en dat het als festival zonder schroom zijn plaats kan innemen naast andere gelijkwaardige initiatieven in Europa. Het programma bleek telkens een zeer hoge kwaliteit. Het lokte bij het publiek enthousiasme en/of discussie uit, maar het liet de toeschouwer nooit onverschillig. Voornamelijk doorheen een aantal eigen, producties heeft het KAAITHEATER bidden

het Vlaamse toneelandschap aangetoond, dat het festival voorwaarden kon creëren, waardoor artiesten van bij ons werk konden realiseren, dat nooit eerder te zien was geweest. Via Kaaitheater ook, hebben heel wat artiesten van bij ons een weg gevonden naar buitenlandse optredens. Nochtans maakten de buitenlandse producties steeds het grootste pakket uit van het festivalprogramma. Via Kaaitheater kop het publiek in ons land kennis maken met de interessante gebeurtenissen die de internationale scène in beweging brachten. Doorheen het programma-aanbod werd belangrijke informatie aan publiek en theatermakers meegedeeld.

Kaaitheater was ook telkens een feest. Tijdens een korte, maar intense periode-meestal een 10tal dagen- stroomde het publiek naar de diverse zalen in Brussel, om er de verschillende groepen aan het werk te zien. Bovendien was er ook elke nacht een activiteit in de AB, die honderden mensen bij elkaar bracht. Het geheel van het festival bleek telkens weer een feestelijk en in het oog springend gebeuren. En waarom zou dit bij een vijfde editie anders zijn? Op dit moment zijn de laatste voorbereidingen m.b.t. het programma aan de gang. Eind maart wordt het globale pakket bekend gemaakt. Vanaf dat ogenblik zal er ook een programmafolder ter beschikking zijn. Wie deze informatie graag bij hem thuis ontvangt kan nu reeds zijn naam en adres opgeven aan het secretariaat van KAAITHEATER 85, Onze-Lieve-Vrouw van Vaakstraat 83, 1000 BRUSSEL.

Er is nog wel veel werk voor de boeg, eer alles rond zal zijn. Zo moet er bijvoorbeeld -en dat is niet onbelangrijk- nog heel wat geld bij elkaar gehaald worden. Niettegenstaande de huidige toezeggingen van de diverse overheden nog onvoldoende zijn om de totale kosten van het festival te dekken, is er toch nog goede hoop dat dat de overheid op gepaste financiële wijze het festival zal steunen.

Het vijfde KAAITHEATER komt eraan. Hou de dagen tussen 1 en 12 mei vrij in uw agenda. Kwestie van er bij te zijn!

Nieuw werk van Josse De Pauw : USURPATION

Na het wereldwijde succes van theater Radels en de split van de groep, is Josse De Pauw de eerste van het trio die met een nieuwe theaterproductie uitkomt : werk dat in alle opzichten nieuw is. Een man en een vrouw, twee goden, twee stummers. Protagonisten in een oeroud verhaal van bijbelse vreedheid en hoofse minnarij. De dialectiek van aantrekken en afstoten. De mythologie van de liefde... In Usurpation blijven de minnaars naamloos mannen en vrouwen, in een veelvoud van huiskamers en levens. Post coitum omne animal triste. Usurpation is de eerste après-Radels-productie van Josse De Pauw en laat een acteur zien "op zoek naar iets anders dan wat hij al gevonden had". Dat andere is dan : samen met een vrouw op de scène, Mieke Verdindus, die in de HTP-producties van Jan Dercortier altijd al op een onthutsend fysieke manier aanwezig was. Dat andere is ook : een stilte die opgeladen wordt vanuit de muziek. In Usurpation bestaat de tekstpartituur overwegend uit songs, zorgvuldig gekozen uit het 20ste eeuwse repertoire, of wordt het zwijgen sprekend door obstinate muziek, gecomponeerd en live gebracht door Peter Vermeersch en Danny Van Hoek van de groep Union. Première op donderdag 7 maart 1985, om 20u30. Verder op vrijdag 8, zaterdag 9, dinsdag 12, woensdag 13, donderdag 14, vrijdag 15 en zaterdag 16 maart, telkens om 20u30, in de Beursschouwburg. Tickets : 220/180 fr. Reservering : tel. 02/513 82 90.

VO. deelt mee

Op 24 april 1985 om 13u gaan de verkiezingen door voor het bureau van Studiekring Vrij Onderzoek 1985-1986. We nodigen u nu al uit om uw kandidatuur in te dienen. Vrij Onderzoek is een overkoepelende studentenvereniging waar plaats is voor elke politieke overtuiging die het vrij onderzoek respecteert. Wie zich roepen voelt kan elke maand eens met ons komen praten tussen 18 en 20u op het bekende adres naast het Kultuurkaffee.

Centrum voor permanente vorming

Voordrachtenreeks : GENEESKUNDE

13 maart 1985

Arthrose - Prof. Dr. VERBRUGGEN

20 maart 1985

Suikerziekte - Prof. Dr. PIPELEERS

27 maart 1985

Psychologische consequenties van baarmoederoperaties - Mevr. SEVERNE-VAN LOON (directrice International Health Foundation)

17 april 1985

Atherosclerose - Prof. Dr. R. BOURGIN

24 april 1985

Aids : een mysterieuze ziekte - Prof. Dr. J.P. BUTZIER

PLAATS : V.U.B. - HILOK-gebouw L
2de verdieping, lokaal 210
Pleinlaan 2
1050 BRUSSEL

TIJdstip : woensdagmiddag van 14.30 u. tot 17.00 u.

PRIJS : per sessie : 70 fr. (reductieprijs : 40 fr.)
per 5 sessies : 300 fr. (reductieprijs : 200 fr.)
per 10 sessies : 500 fr. (reductieprijs : 300 fr.)

reductieprijs : C.J.P., +3 pas, werklozen, studenten (niet V.U.B.) gratis : V.U.B.-studenten, V.U.B.-personeel.
Akademie derde leeftijd.

Groot Drugsdebat

20 maart aanstaande zal er een groots debat doorgaan in Aud. QA over de legalisering van drugs. Uiteraard zal zo een debat doorgaan met een aantal sprekers die op de hoogte zijn van die problematiek zoals o.a. Prof. Elijaerts, een geneesheer, en vooral iemand die zich een prominent figuur en een deskundige terzake vindt, namelijk: Simon Vinkenoog. Dus op 20 maart in QA om 20.00h een groots debat over de "legalisering van drugs", georganiseerd door Studiekring Vrij Onderzoek.

Japanse film

SVB richt op woensdag 6 maart om 20u in Qb de film "Kagemusha" (De Schaduwkrijger) van Akira KUROSAWA in. Deze Japanse film uit 1980 won in datzelfde jaar de Gouden Palm op het Filmfestival van Cannes. Moellige momenten uit het rijke Japanse leven van de 16de eeuw met Tatsuya Nakadai, Tsutomu Yamazaki, Ken-ichi Hagiwara en Minolta Yamaha. Inkom 40/60.

Debat: Verlichte Leegte

Op woensdag 13 maart rond 20 uur in een niet nader bepaald lokaal van de VUB zal u een debatavond over sekten kunnen meemaken met Marijke Degriek en andere auteurs van het beruchte boek waarover u elders in dit nummer een denigerende bespreking kan lezen van jonge journalisten die meer aandacht hadden voor de aanwezige drank en vrouwen dan voor de inhoud van de persconferentie. Ook zal er een video vertoond worden : 'Maya' van Paul Koeck. De ingang zal geselecteerd gebeuren, maar wel gratis. Ergens in gebouw B op de eerste verdieping. Hare Rama tot de 13de !

Free Podium

Dinsdag, 12 maart omstreeks 9 U 30 zal QA er lichtelijk anders uitzien. Dan is het zover, het inmiddels al 3e vrij-podium zal dan plaatsvinden. Dit jaar is Inge Polders een kranige jonge dame, erin geslaagd een allegaartje van amateurartiesten bijeen te krijgen. Kwaliteit is verzekerd ! Als men houdt van goochelen, dansen, voordracht sketches, mime en poëzie, dan hoeft men niet te aarzelen om er ook te zijn, de 12e maart. Nog een pittig detail, de prijs voor het beste logo (zie Moeia1 n° 8), die 1000 BF bedraagt zal dan ook uitgereikt worden, de werktukjes kunnen nu steeds ingedient worden, maar men moet dan wel zéér snel zijn om mee te dingen naar de prijs.

PR.

